Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 114.—ΤΟΜ. Ε'. ΑΘΗΝΑΙ, Τετάρτη 30 Ὀκτωβρίου 1891. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10.

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

—

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστις καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων διαφωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ καταχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν φυσάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἱᾳ δήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . » » 45 » » 26

ΤΕΤΑΡΤΗ 30 Ὀκτωβρίου.— Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας.
Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 36.—Δύσις ὥρα 4, λεπ. 52.—
Νέα Σελήνη

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1891.

ΦΥΛΑΚΑΙ ΚΑΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

—

ΤΙΜΩΡΙΑΙ ΚΑΙ ΠΙΕΣΙΣ

Ε'.

Ἐν τῶν συζητηθέντων ἐπιχειρημάτων εἶνε, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀναδεχομένη τὴν χαλιναγώγησιν τοῦ κακουργήσαντος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ γείνῃ καὶ ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ τῆς ἠθικῆς, ὅτι δὲ ἐὰν τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὴν γνώμην τῶν φιλελευθέρων τῆς Ἀγγλίας ἀναδέχεται καὶ νὰ διορθώσῃ τὰ παντοῖα ἐλαττώματα καὶ πάθη του τὰ πέραν τῶν ὁρίων τοῦ ποινικοῦ νόμου, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα τιμωρεῖ δι' ἀσφάλειαν τῆς κωινωνίας.

Ὑπάρχει σπουδαία διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο τούτων περιστάσεων. Ὁ περιπεσὼν εἰς πλημμέλημα, ἢ κακούργημα, τὸ ὁποῖον ἔπραξε, ἐστερήθη τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ, ὁμοῦ δὲ μετ' αὐτῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιοδοῦ τῆς φυλακίσεώς του καὶ τῶν τοῦ πολίτου δικαιωμάτων· ἄρα ἡ Κυβέρνησις ἐγένετο ἐξ ἀνάγκης ὁ φρουρὸς αὐτοῦ καθ' ἣν περίοδον οὗτος εἶνε ἀναγκαστικῶς μακρὰν τῆς κοινωνίας, ὀφείλει λοιπὸν νὰ μεταχειρισθῇ τὸν ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτὴν διὰ τοῦ εὐεργετικωτέρου τρόπου πρὸς αὐτὸν χάριν τῆς κοινωνίας, πρὸς ἣν θὰ ἀποδοθῇ μετὰ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς του.

Αἱ πέραν τοῦ ἡμίσεως αἰῶνος Ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις πρέπει νὰ αἰσθάνωνται τύψιν συνειδότος ἀναγινώσκουσαι τοὺς χριστιανικοὺς τούτους λόγους, καὶ ἀναπολῶσαι τὰ κακοήθη καὶ τυραννικὰ βάραθρα, ἐν οἷς διὰ τοιαύτης σκληρότητος καὶ ἀναλγησίας, διὰ τοσούτων θηριωδῶν στερήσεων καὶ κακουχιῶν ἀναμίξ καθείρχθησαν καὶ ἠκρωτηριάσθησαν, ἢ ἀπεβίωσαν τόσα τῆς κοινωνίας μέλη ἐκ τῶν συκοφαντηθέντων καὶ διὰ ψευδομαρτύρων καταδικασθέντων· ἐκ τῶν θυμάτων τῶν ἀδίκων προέδρων, ἐκ τῶν μὴ πληρωσάντων τριάκοντα ἢ πεντήκοντα δραχμῶν φόρον, ἐκ τῶν πτωχευσάντων ἐμπόρων, ἐκ τῶν πολιτικῶν μαρτύρων, ἐκ τῶν πτωχῶν χωρικῶν, ἐκ τῶν ἀθωοτέρων ἀνθρώπων, μέχρι ἁπάντων τῶν βαθμῶν τῶν κακούργων ἐκ φύσεως καὶ ἐκ προμελέτης.

Τὰ ἐλαττώματα τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων ἀφ' ἑτέρου, λέγει ὁ κ. Μώατ, δὲν δύνανται νὰ χαλιναγωγῶνται παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἄνευ κινδύνου ἀναμίξεως μεθ' ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ὀνομάζομεν ἐν Ἀγγλίᾳ προσωπικὴν ἐλευθερίαν. Κατὰ τὴν ταπεινήν μου γνώμην εἶνε κάτι φανταστικὸν νὰ θελήσῃ τις νὰ περιορίσῃ πάσας τὰς κοινωνικὰς σχέσεις εἰς κύκλον συνεχοῦς ἐπεμβάσεως τοῦ νόμου, ἐνῷ δυνάμεθα καὶ πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεν πάντας τοὺς κλάδους τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀνατροφῆς, τὴν θρησκείαν, τὴν προσωπικὴν ἐπιρροὴν καὶ τοὺς βαθμοὺς καὶ βάσεις τοῦ πολιτισμοῦ, παραδεδεγμένας ἤδη παρ' ὅλων τῶν ἐθνῶν ἐν ταῖς οἰκογενειακαῖς καὶ κοινωνικαῖς σχέσεσιν αὐτῶν.

Ὀφείλομεν καὶ αὖθις νὰ διακόψωμεν τὸν λόγον καὶ παρατηρήσωμεν, ὅτι ὁ κ. Μώατ ὁμιλεῖ πρὸς κοινωνίαν, ἧς αἱ ἀνώτεραι τάξεις δὲν εἶνε ἀγύρται, ἀλλ' ἐντελῶς πεπαιδευμέναι καὶ ἀληθῶς πλούσιαι καὶ ἀνεξάρτητοι οἷα δήποτε δὲ εἶνε τινῶν ἐξ αὐτῶν ἡ ἐν τῷ κρυπτῷ διαφθορὰ τιμωρεῖται παραδειγματικῶς παρὰ τοῦ νόμου. Αὗται δὲ αἱ ἀνώτεραι τάξεις ἐνασχολοῦνται ἐνδελεχῶς νὰ συνδράμωσι γενναίως χρηματικῶς καὶ διὰ τῆς συντηρήσεως παντοειδῶν καὶ ποικίλων φιλανθρωπικῶν καὶ διδακτικῶν καταστημάτων, φερόντων διαφόρους τίτλους τὰς ὑποδεεστέρας τάξεις, τὸν λαόν, χορηγοῦσαι συγχρόνως εἰς αὐτὸν ἐφ' ὅσον ἕκαστος δύναται ἐργασίαν ἢ συνδράμουσαι αὐτὸν νὰ ἀποικήσῃ καὶ πλουτήσῃ εἰς τὰς χώρας ἐκείνας, ὅπου αἱ γαῖαι ἔτι δίδονται δωρεάν, ἀλλ' οἱ λόγοι τοῦ κ. Μώατ ἐν Ἑλλάδι σήμερον εἶνε περιττοὶ ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς κυβερνήσεως. Αἱ καλούμεναι ἄνω τάξεις ἐν Ἑλλάδι εἶνε τρισαμαθέστατοι ἢ ἀγυρτικῶς ἢ δογματικῶς μόνον πολυμαθεῖς, εἶνε διεφθαρμέναι μέχρι κόρου, εἶνε χαμερπεῖς τοκογλύφοι, δοῦλοι, λάτραι τοῦ πλούτου, καὶ τὸ κυριώτερον εἶνε ψευδοπλούσιοι κρύπτοντες πολλοὶ αὐτῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἐπίδειξιν καὶ περιττὴν πολυτέλειαν φοβερὰ ἐλαττώματα καὶ μικρὸν πλοῦτον, τὸν ὁποῖον οἱ μὲν συνέλεξαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐκ τῶν πολυειδῶν διεθνῶν καὶ συγχοδιωκτικῶν ἀποκαταστάσεων, οἱ δὲ κλέψαντες καὶ ἀρχικλέψαντες ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐθνικὰ ταμεῖα, γαίας, ἰδιοκτησίας ἀδυνάτων ἀνθρώπων, τραπέζας, ἐμπορικὰ καταστήματα τοκογλυφήσαντες, δωροδοκήσαντες, προδώσαντες πωλήσαντες τὴν φιλίαν, τὴν συγγένειαν, τὴν ἀρετὴν τὴν ἠθικὴν ἀντὶ διδράχμου, ὡς ἔλεγεν ὁ μακαρίτης Ἀλέξανδρος Σοῦτσος. Αὗται λοιπὸν αἱ ἀνώτεραι τάξεις αὐτοχθόνων καὶ ἑτεροχθόνων τὰς ὁποίας ἡ κοινωνία ἠσπάσθη ὡς πλουτοκρατικὴν ἀριστοκρατίαν διέφθειραν, ἐφατρίασαν φανατικῶς καὶ ὁσημέραι διαφθείρουσι τὸν λαμπρότερον καὶ μᾶλλον εὐάγωγον καὶ ἐργατικὸν λαόν, αὐτὴν τὴν λαμπροτέραν τοῦ κόσμου ὅλου πελασγικὴν ζύμην, δι' ἧς ἐπλάττοντο καὶ πλάττονται οἱ ἥρωες καὶ οἱ ἀληθῶς σοφοί, τὸν διαφθείρουσιν, ὅπως πραγματοποιηθῶσι τὰ γραφόμενα τοῦ κόμητος Σάντα-Ρόζα πρὸ τοῦ θανάτου του εἰς τὴν Σφακτηρίαν πρὸς τὸν κόμητα Πέκιον. «Τὸ δυσκολώτερον πρᾶγμα εἶνε ἔγραφε νὰ ἐκπολιτίσῃς τοὺς Ἕλληνας πρὶν τοὺς διαφθείρῃς».

Ἕτερον σύστημα λέγει ὁ κ. Μώατ εἶνε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠσπάσθην καὶ περὶ οὗ ἠγόρευσα ἀφ' ἧς ἐποχῆς κατετάχθην ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν φυλακῶν δηλ. ὁ μετασχηματισμὸς τῶν φυλακῶν εἰς σχολὰς βιομηχανίας. Τὸ σύστημα τοῦτο

συμπληροῖ τοὺς ἀμέσους σκοποὺς καθῶς καὶ ἐκεῖνον τῆς φυλακίσεως καὶ ἐὰν ἐφαρμοσθῇ καλῶς, θὰ ἀνακουφίσῃ τοὺς φορολογουμένους ἁπασῶν τῶν ἐπικρατειῶν ἀρκούντως, ἐὰν ὄχι διὰ τὸ ὅλον τῶν δαπανῶν τῆς διατηρήσεως τῶν δικαστικῶν καὶ ἀστυνομικῶν κλητήρων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν φυλακῶν τῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς κοινωνίας, τοὐλάχιστον κατὰ μέγα μέρος.

Νῦν θὰ σᾶς ἀναφέρω πῶς διὰ τῆς ἐπιρροῆς γεννᾶται ἡ πειθαρχία.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΜΙΛΑΝΟΝ, 28 Ὀκτωβρίου. — Ὁ κ. Ρουδίνης, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ἀπήγγειλε κατὰ τὸ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ διοργανωθὲν συμπόσιον τὸν πρὸ πολλοῦ ἀγγελθέντα πολιτικὸν αὐτοῦ λόγον.

Ὁμιλῶν περὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους, ὁ πρωθυπουργὸς ἀνήγγειλεν, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς θὰ τροποποιηθῇ τὰ δ' ἔξοδα θὰ ἐλαττωθῶσι ὅσον αἱ περιστάσεις ἐπιτρέπουσιν ὀλιγώτερον. Ἡ Κυβέρνησις, προσέθετο, θ' ἀπορρίψῃ μετ' ἄκρας αὐστηρότητος πᾶσαν τροποποίησιν εἰς τὸν περὶ ἐγγυήσεως νόμων. Περαίνων δὲ ὁ πρωθυπουργός, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἰταλία καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῆς, ἐπιθυμοῦσιν ὡς μόνον ἀγαθὸν τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης ὅτι δὲ ἡ Ἰταλία μὲ ὅλας τὰς ἄλλας δυνάμεις εὑρίσκονται εἰς ἐξαιρέτους σχέσεις.

ΚΑΛΚΟΥΤΑ, αὐθημερόν. Τὸ πολεμικὸν «Ἐπιχείρησις» τοῦ ἀγγλο-ινδικοῦ στόλου ἐβυθίσθη τὴν πρωίαν τῆς σήμερον καταληφθὲν ὑπὸ σίφωνος, 77 ἄνδρες ἐκ τοῦ πληρώματος ἐπνίγησαν, 6 δὲ μόνον ἐσώθησαν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 29 Ὀκτωβρίου. Κατὰ τὸ ἐν Γίλδ Χὼλ παρατεθὲν συμπόσιον, ὁ μαρκήσιος Σαλισβουρὺ ἀπήγγειλε λόγον πολιτικόν, ἐκθύμως χειροκροτηθέντα. Ὁμιλῶν περὶ τῆς Αἰγύπτου, ὁ ἄγγλος πρωθυπουργὸς ἐμέμψατο τοῦ Γλάδστωνος ἐπὶ ταῖς δηλώσεσιν αὐτοῦ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκκένωσιν τῆς χώρας ταύτης ὑπὸ τῶν Ἄγγλων· ἡ Κυβέρνησις, προσέθετο, θὰ τηρήσῃ τὴν πολιτικὴν ἣν ἠκολούθησε μέχρι τοῦδε, δὲν θέλει δὲ παραιτηθῇ τοῦ ἔργου ὅπερ ἀνέλαβε εἰμὴ μέχρι τελείας αὐτοῦ περατώσεως.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, αὐθημερόν. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ σίτου εἶνε πιθανή.

ΚΕΤΙΓΝΗ, αὐθημερόν. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Σκουτάρι τῆς Ἀλβανίας ἤρξατο ν' ἀφοπλίζῃ τοὺς Ἀλβανούς.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24 Ὀκτωβρίου.

Ἑλληνικὸν δάνειον...	363,
Γαλλικὸν τῶν 3 0[0	94.50
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	467.
Δάνειον τουρκικὸν	17.05
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.	25.22

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	94.87
Νέον ρωσσικόν....	91.
Ἑλληνικὸν 5 0[0	74,
» 4 0[0	58 1[8
Αἰγυπτιακὸν...	82,62
Ἰταλικὴ ράντα...	84 1)2
Προεξοφλητικὸς τόκος	4 0[0

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΕΓΧΩΡΙΑ

Ο κ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ ΕΙΣ ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΝ

Χθὲς μ. μ. μετέβη εἰς τὸν Ναύσταθμον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐκτελουμένων ἐργασιῶν.

×

ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ

Συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ Βασιλέως τὸ πένθιμον σημεῖον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Μ. Δ. Ἀλεξάνδρας θὰ φέρωσι οἱ αὐλικοὶ καὶ ἐπὶ τῶν κομβίων, καὶ τῶν σειρητίων.

×

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛ. ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Περὶ τὰ τέλη τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἐπανέρχεται εἰς Ἀθήνας ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια καθ' ἃς πληροφορίας καὶ ἡμεῖς ἔχομεν.

×

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ ὁ ὑποναύαρχος τοῦ ἐν Πειραιεῖ ναυλοχοῦντος αὐστριακοῦ στόλου.

×

ΔΙΑ ΤΟΝ ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΝ

Χθὲς ὁ διευθυντὴς τῶν τελωνείων παρέδωκεν εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Ναυστάθμου 40 δέματα ὑφασμάτων ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς χειμερινὰ ἐνδύματα τῶν πληρωμάτων τῶν ἐκεῖ ὁρμούντων πολεμικῶν πλοίων.

×

ΛΗΣΜΟΝΗΘΕΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ

Ὑπό τινος φιλανθρώπου ὑπῆρχε ἀπὸ ἐτῶν τινων κατατεθειμένον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν κληροδότημα ἐκ 2000 λιρῶν στερλινῶν ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τῶν δήμων Ἀθηνῶν, Πατρῶν, καὶ Σύρου· τὸ κληροδότημα τοῦτο παραδόξως πως διετέλει ἄγνωστον καὶ εἰς τοὺς τρεῖς διαφερομένους Δήμους ὅτε ὁ κ. Βεάκης κατώρθωσε νὰ ἀνακαλύψῃ τοῦτο καὶ κατόπιν ἐρευνῶν γινομένων ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ Συμβούλου κ. Κουτσαλέξη εἰς τὰ βιβλία τῆς Τραπέζης ἐξηκριβώθη ἡ ὕπαρξις καὶ οἱ ὅροι ὑφ' οὓς τοῦτο ὑπῆρχε κατατεθειμένον. Κατὰ τὴν προχθεσινὴν δὲ συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐψηφίσθη ποσὸν 6 0)0 ὑπὲρ τοῦ καταδείξαντος τοῦτο ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ δοθῇ αὐτῷ, ἅμα περιέλθῃ εἰς τὴν κατοχὴν τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τοῦ Δήμου τὸ κληροδότημα.

×

ΤΑ ΑΥΣΤΡΙΑΚΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ

Ἕνεκα τῆς ἐπικρατησάσης κατ' αὐτὰς ἐν τῇ θαλάσσῃ τρικυμίας, τὰ αὐστριακὰ πολεμικὰ «Ἀλβέρτος» καὶ «Ναυτίλος», ἠναγκάσθησαν νὰ καταπλεύσωσιν εἰς Κύθηρα, ἐκεῖθεν δὲ ἀνεχώρησαν διὰ Σκῦρον καὶ Ρόδον.

×

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Πειραιῶς κατὰ τὴν προχθὲς πρώτην συνεδρίασίν του, ἐξελέξατο τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ συμβουλίου, πρὸς τὴν ὁποίαν παρεπέμφθησαν ἵνα ἐξελεγχθῶσιν οἱ ἀπολογισμοὶ τοῦ ἔτους 1890, καθὼς καὶ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ 1889.

Πρὸς τούτοις ἐξελέγχησαν καὶ αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν ναῶν καὶ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων. Ἐπεκυρώθησαν δὲ καὶ οἱ ἀπολογισμοὶ τοῦ 1889.

×

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΦΟΡΟΥ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΩΝ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπεστράφη τῷ κ. Δημάρχῳ ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Ἀττικῆς ὁ κατάλογος τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων, ὅπως ἀρχικῶς εἶχεν· ὁ κατάλογος διὰ νέου προγράμματος τοῦ δημάρχου θὰ τεθῇ ἐπὶ 15 συνεχεῖς ἡμέρας ἐν τῷ δημαρχείῳ μετὰ 8 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τοιχοκολλήσεως καὶ διὰ τῆς ἐπὶ ἐκκλησίας ἀναγνώσεως.

×

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Χθὲς ἐδικάσθη ὁ Ταξιάρχης Ἀγγέλου κατηγορούμενος ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως, πρὸς τὸ ἑσπέρας δὲ μετὰ τὸ πέρας τῆς διαδικασίας ἐξέδοτο τὸ δικαστήριον ἀθωωτικὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπόφασιν.

×

ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Καὶ χθὲς ἐξηκολούθησε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ προχθὲς ἀρξαμένη δίκη τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τῆς οἰκονομίας Νικολάου Σκουμπουρδῆ· σήμερον δὲ θέλει ἐκδώσει τὸ δικαστήριον τὴν ἀπόφασίν του.

×

ΝΑΥΑΓΙΑ

Ἕνεκα τῆς σφοδρᾶς τρικυμίας ἐρρίφθη ἔξω εἰς τὰ παράλια τῆς Σκοπέλου ἡ βομβάρδα "Ἀγ. Γεώργιος, τόνων 22 ὑπὸ κυβερνήτην τὸν ἐκ Καρδίτζης Γεώργ. Βόγιαν καὶ διελύθη ἐντελῶς.

Ἐπίσης παρὰ τὴν Σκόπελον ἐναυάγησε καὶ ἕτερον Ἑλληνικὸν ἱστιοφόρον, κατώρθωσεν ὅμως νὰ σωθῇ ἅπαν τὸ πλήρωμα.

×

ΑΝΑΣΚΕΥΗ ΓΕΦΥΡΑΣ

Οἱ κάτοικοι Παλαιῶν Λιοσίων διὰ ἀναφορᾶς πρὸς τὸν Δήμαρχον ἐζήτησαν τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῆς ἑτοιμορρόπου κατὰ τὴν θέσιν Ζόρια γεφύρας, συνεπείᾳ δὲ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, παρηγγέλθη ὁ μηχανικὸς τοῦ Δήμου κ. Ζέζος, ὅπως μεταβῇ ἐκεῖσε καὶ συντάξῃ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὸ ἔργον δαπανῶν.

ΚΑΤΑΠΛΟΙ

Κατέπλευσαν χθὲς εἰς Πειραιᾶ ἓν Ἀγγλικὸν προερχόμενον ἐκ Ρωσσίας μετὰ φορτίου βοῶν καὶ ἓν Ρωσσικὸν ἐκ Θεσσαλονίκης μετὰ διαφόρων ἐμπορευμάτων.

×

ΣΙΤΗΡΑ

Τὰ σιτηρὰ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ὑπερετιμήθησαν μέχρι 45 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν, ἕνεκα τῆς πήξεως τῆς Ἀζοφικῆς θαλάσσης καὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν πλοίων.

×

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ

Χθὲς μ. μ. κατέσχον οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἔν τινι οἰκίᾳ κειμένῃ παραπλεύρως τοῦ καπνεργοστασίου ἓν χαβάνιον μετὰ 15 ὀκάδων τουμπεκίου, ἅτινα μετεφέρθησαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἥτις παραυτα ἐποιήσατο ἐπὶ τόπου ἔρευναν πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ ἄλλων πραγμάτων, ἀλλ' οὐδὲν εὗρε.

×

ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΞ ΑΣΙΤΙΑΣ

Χθὲς ἀπεβίωσεν ἐν τῷ δωματίῳ του ἔρημος καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς περιποιήσεως ὁ Ἀριστείδης Ἰωάννου ξυλουργὸς τὸ ἐπάγγελμα ἐξ ἀσιτίας μᾶλλον ἢ ἐκ νοσήματος. Ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ὁ δυστυχὴς ἔμενεν ἄνευ ἐργασίας. εἰς ἄκρον δὲ φιλότιμος ὢν ἠναγκάζετο νὰ κατακλίνηται νῆστις, ἕως οὗ χθὲς τὸν εὗρε τὸ μοιραῖον τέλος χωρὶς νὰ παρουσιασθῇ οὐδεὶς συγγενής, οὐδεὶς φίλος του· πόσον ἔχασε τὴν σημασίαν της ἡ τελευταία αὕτη λέξις.

×

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Χθὲς κατωρθώθη νὰ συλληφθῇ ὁ πρό τινων ἡμερῶν πυροβολήσας ἄ γ ν ω σ τ ο ς κατὰ τοῦ Βασιλείου Τράκα δὶς διὰ περιστρόφου.

*

Εὑρέθη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἀνοικτὸν τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐαγγελιστρίας ὑπόγειον τοῦ ἐμπορικοῦ τοῦ κ. Γ. Ρούφου καὶ παρεδόθη ἄθικτον τῷ κυρίῳ του.

* *

Ἐκ τοῦ παρὰ τὴν Ν. Ἀγορὰν ἀλλαντοπωλείου τοῦ Φροσαλιᾶ κατώρθωσαν νυκτοκλέπται θραύσαντες τὰς ὑέλους τοῦ καταστήματος νὰ ἀφαιρέσωσι περὶ τὰς 50 ὀκάδας ἀλλᾶντος χοιρείου.

* *

Οἱ ἐργοστασιάρχαι Μεταξᾶ, οἰνοπνευματοποιοί, προσέφεραν 12 φιάλας ἁγνοῦ κονιὰκ διὰ τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου ἡ «Ἐλπίς».

* *

Ἡ ἰλαρὰ μαστίζει τὴν πόλιν τοῦ Αηξουρίου· πρόκειται δὲ κατ' αὐτὰς νὰ διακοπῶσι τὰ μαθήματα τῶν Ἑλληνικῶν καὶ δημοτικῶν σχολείων.

* *

Χθὲς ἀπέθανεν ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας ὁ παρὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγκατεστημένος λαχανοπώλης Ἀρτέμης.

×

Ο ΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΕΙΣ ΣΥΡΟΝ

Μίαν καὶ μόνην παράστασιν κατώρθωσε νὰ δώσῃ ὁ ὑπὸ τὸν κ. Ἀλεξιάδην θίασος ἐν Πειραιεῖ καὶ ἀμέσως διέκοψε αὐτάς, καθότι φαίνεται οἱ Πειραιεῖς δὲν ἐννοοῦν νὰ ἐξέρχωνται τὸν χειμῶνα τῆς οἰκίας των, μεταβαίνει δὲ προσεχῶς εἰς Σῦρον, ὅθεν καὶ προσεκλήθη τηλεγραφικῶς, καθότι ὁ Γαλλικὸς θίασος ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ εἰς Σῦρον δὲν μετέβη. Μόλις δὲ περὶ τὰ μέσα Δεκεμβρίου, θὰ τὸν ἔχομεν ἐδῶ διότι τότε καὶ μόνον θὰ εἶνε καθ' ὅλα ἕτοιμον τὸ κτιζόμενον θέατρον τοῦ κ. Μπαλάνου· εἶνε μὲν ὑπόχρεος ὁ ἐργολάβος τοῦ κτιρίου νὰ παραδώσῃ τοῦτο κατὰ τὰς 15 Νοεμβρίου ἀλλὰ τοῦτο εἶνε ἐντελῶς ἀδύνατον, τῶν δ' ἀδυνάτων οὐδεμία ἐστὶ ἐνοχή· διότι οἱ τοῖχοι ἐκ τῶν ἐπανειλημμένων βροχῶν ἔχουν βραχῇ καὶ δὲν εἶνε ἐπιδεκτικοὶ ἐπιχρίσεως· θὰ γείνῃ δὲ ἀνάγκη ὅπως διὰ θερμαστρῶν καὶ ἄλλων μέσων ἀποξηράνωσιν αὐτούς.

Τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἰνδικῆς τὰ χρεώγραφα τῆς ὁποίας οἱ τόκοι πληρόνονται ἐν τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἰρλανδίας ἠλαττώθησαν κατὰ 908 χιλ. λίρας στερλίνας τὰ δὲ τραπεζικὰ γραμμάτια της ἠλαττώθησαν κατὰ 469 χιλ. λίρας στερλίνας.

* *

Παραδόξως ὁ ἀριθμὸς τῶν χοίρων ἐν Ἰρλανδίᾳ ἠλαττώθη τοὺς τελευταίους 12 μῆνας πλέον τῶν διακοσίων χιλιάδων ἀπὸ τοὺς τοῦ παρελθόντος ἔτους.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Βιέννης εἰς τοὺς «Καιροὺς» τοῦ Λονδίνου τὰ ἑξῆς·

«Βεβαιοῦται ἐξ αὐθεντικῶν πηγῶν, ὅτι τὰ ἐν Βαρσοβίᾳ σταθμεύοντα Ρωσσικὰ στρατεύματα ἀποτελοῦνται ἀπὸ 4 πλήρη στρατιωτικὰ σώματα συγκείμενα ἐξ 9 μοιραρχιῶν πεζικοῦ καὶ 5 ἱππικοῦ. Τὰ στρατεύματα ταῦτα ἅτινα εὑρίσκονται νῦν πάντῃ ἑτοιμοπόλεμα ἐντὸς ὀλίγου θέλουσιν ἐνισχυθῇ καὶ ὑπὸ ἑτέρας μοιραρχίας ἧς ἡ πρωτοπορία ἔφθασεν ἤδη εἰς Βαρσοβίαν.

Οὐχὶ ὀλιγώτεροι τῶν 60 χιλ. στρατιωτῶν κατεῖχον ἅπασαν τὴν γραμμὴν ἀπὸ Βιρπάλλεν μέχρι Σεβαστουπόλεως πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ σιδηροδρομικοῦ συρμοῦ. Ἡ Ρωσσικὴ ἀστυνομία εὑρίσκεται εἰς μεγίστην κίνησιν ἐπειδὴ ἔχει λόγους νὰ πιστεύῃ, ὅτι οἱ μηδενισταὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶνε μᾶλλον προπαρεσκευασμένοι πρὸς πραξικόπημα.

Κατ' ἐντολὴν τοῦ Τσάρου τὸ ναυτικὸν τμῆμα τῆς ἐπιβλέψεως τοῦ στόλου καὶ τῶν λιμένων τοῦ Εὐξείνου Πόντου μετατεθήσεται ἐκ Νικολάϊεφ εἰς Σεβαστούπολιν.

Τηλεγραφήματα ἐκ Βερολίνου εἰς τὸν Ἡμερήσιον Τηλέγραφον ὑπὸ ἡμερ. 5 Νοεμβρίου ἀναφέρει, ὅτι ἐπροσωποκρατήθη ὁ κύριος Ἀντὸν Οὔολφ τῆς Τραπέζης Hirschfeld und VVolf, ἥτις ἐχρεωκόπησεν. Τὸ ἔλλειμα τῆς τραπέζης ταύτης εἶνε περίπου 5 ἑκατομ. μάρκαι, πρῶτος δανειστὴς εἶνε ὁ Κύριος Sihulz von Henersdorf, ὅστις ἔχει νὰ λάβῃ ἥμισυ ἑκατομμύριον· ὁ ἀριθμὸς τῶν δανειστῶν τῶν ἀριστοκρατῶν καὶ ἄλλων ἀναβαίνει εἰς 400. Ἡ ἀδελφὴ τοῦ κ. Οὔολφ χήρα ἔχει λαμβάνειν 400 χιλ. μαρκῶν καὶ ὁ Γαμβρός του 100 χιλ.

Ἕτερον τηλεγράφημα τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν «Καιρῶν» ἐκ Πετρουπόλεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5 Νοεμβρίου ἀναγγέλλει ὅτι ἡ γενικὴ οἰκονομικὴ καὶ ἐμπορικὴ κατάστασις τῆς Ρωσσίας ἀφίκετο εἰς τὸ μᾶλλον κρίσιμον σημεῖον. Χθὲς τὸ ἑσπέρας οἱ διευθυνταὶ καὶ οἱ σύμβουλοι τῶν Τραπεζῶν τῆς Πετρουπόλεως ἐπὶ μακρὸν συνῆλθον εἰς συνδιάσκεψιν μετὰ τοῦ διοικητοῦ καὶ τῶν συμβούλων τῆς αὐτοκρατορικῆς Τραπέζης τῆς Ρωσσίας ὅπως σκεφθῶσι περὶ τῆς τρομερᾶς θέσεως τῆς χρηματιστικῆς ἀγορᾶς. Οἱ διευθυνταὶ τῶν κυριωτέρων Τραπεζῶν ἦσαν τῆς γνώμης ὅτι ἡ χρηματιστικὴ ἀγορὰ πρέπει νὰ βοηθῇ παρὰ μιᾶς κεκανονισμένης ἐργασίας προεξοφλήσεως γραμματίων. Ὁποῖον ἔσεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνελεύσεως ταύτης δὲν εἶνε γνωστόν, ἀλλ' αὕτη ἐνέπνευσε φόβους, ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον ἀσφάλεια καὶ τὸ τοιοῦτον θέλει ἔτι μᾶλλον χειροτερεύσει τὴν κατάστασιν. Ἀπόδειξις τῆς ἐπικρατούσης δυσπιστίας καὶ ἀνησυχίας εἶνε ἡ Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις λέγει, ὅτι οἱ διευθυνταὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς Τραπέζης θεωροῦσιν ἐπάναγκες, ὅπως διαψεύσωσιν τὴν φήμην, ὅτι ἡ Τράπεζα ἔσπευσε παρέχουσα δάνεια ἔντοκα ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἄλλων ἀσφαλειῶν.

Ἐκ Λισαβῶνος τηλεγραφεῖται ὅτι ἡ εἴδησις ὅτι ὁ στρατάρχης Δὰ Φονσέκας ἐκηρύχθη Δικτάτωρ τῆς Βρασιλίας, προὐξένησεν θλιβερὰν ἐντύπωσιν, φόβοι δὲ μεγάλοι ὑπάρχουσι ὅτι τοῦτο θέλει ἐπηρεάσει τὰ μέγιστα τὴν κατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Πορτογαλλίας.

Ἕτερον τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5 Νοεμβρίου εἰς τοὺς «Καιροὺς» τοῦ Λονδίνου ἀναφέρει, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τοῦ κόμητος Καλνόκη, εἰς ὃν ἔδωκεν ἀσφαλεῖς διαβεβαιώσεις περὶ τῆς εἰρηνικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεώς του.

Τηλεγράφημα ἐκ Καΐρου ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἡμερομηνίαν εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα ἀναγγέλλει, ὅτι ἡ χολέρα ἐν Δαμασκῷ ἐπιτείνεται καὶ ὅτι τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀπέθανον 276.

Ἐκ Βιέννης τηλεγραφοῦσιν εἰς τὴν Σημαίαν καὶ τὸν Ἡμερήσιον Τηλέγραφον, ὅτι ἐδόθη κλῆσις πρὸς τὸν δοῦκα Λουδοβῖκον Φίλιππον τῆς Ὠρλεάνης, ὅπως παρασταθῇ εἰς τὴν περὶ διαζυγίου δίκην τοῦ κυρίου Καρόλου Φιδερίκου Ἀμοστρόγγ τοῦ Λονδίνου ἀπὸ τῆς συζύγου του τὰς λεπτομερείας αὔριον.

ΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΡΑΣΙΛΙΑΝ

Ὁ κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης ἀπὸ 5 Νοεμβρίου ἀναγγέλλει ὅτι πόλεμος ἤρξατο μεταξὺ τοῦ Κογκρέσου καὶ τοῦ στρατάρχου Θεοδώρου Δὰ Φονσέκα· ἐπειδὴ ὁ πρόεδρος εἶναι στρατιωτικὸς ἐνέσπειρε μεγάλους φόβους, ὅτι προτίθεται νὰ κηρύξῃ ἑαυτὸν Δικτάτορα. Τὸ Κογκρέσο ὅπως παρακωλύσῃ τοῦτο ἐψήφισε Τόμον, δι' οὗ λαμβάνονται τὰ μέτρα δι' ὧν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δύναται νὰ κατηγορηθῇ. Ὁ στρατάρχης Δὰ Φονσέκα ἐζήτησε νὰ ποιήσῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀρνησικυρίας (veto) ἀλλὰ τὸ Κογκρέσο τὸν ἀπεδοκίμασε ὡς ἐκ τούτου ὁ πρόεδρος διέλυσε τὸ Κογκρέσον δημοσιευθέντος χθὲς τοῦ διατάγματος τῆς διαλύσεως· ἐπομένως εἰς τὸ Ρῖον καὶ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας ἐκηρύχθη ὁ στρατιωτικὸς νόμος. Πιθανὸν νὰ ἐκλεχθῇ ἕτερος πρόεδρος, ἀλλὰ ὁ Στρατάρχης Δὰ Φονσέκας θέλει μεταχειρισθῇ τόν τε στρατὸν καὶ τὸ ναυτικὸν πρὸς κατάστολὴν τῶν ταραχῶν. Ἕτερον τηλεγράφημα ἀναφέρει ὅτι ὁ πλοίαρχος ὁ Κομοδόρος Σὰλ δὸνα Δαλάμα ἐτέθη προσωρινῶς ὡς φρουρὸς τῆς Κυβερνήσεως, παρεκωλύθησαν δὲ ἅπαντα τὰ κρυπτογραφικὰ τηλεγραφήματα.

Τηλεγράφημα ἐκ Μόντε Κάρλο ἀναφέρει, ὅτι ὁ Ἄγγλος Οὔελς, ὅστις εἶχε τοιαύτην λαμπρὰν τύχην τοῦ νὰ κερδίσῃ 40 χιλιάδας λιρ. εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον ἐπέστρεψε καὶ αὖθις, ἀρχίσας δὲ νὰ παίξῃ μὲ τὸ μικρὸν ποσὸν 6 εἰκοσαφράγκων, ηὔξανεν αὐτὸ βαθμηδόν, ἡ καλή του δὲ τύχη δὲν τὸν ἐγκατέλιπεν, διότι μέχρι τῆς ἑσπέρας ἐκέρδησε 98 χιλ. φρ., σήμερον δὲ συνεσωρεύθησαν εἰς τὸ χαρτοπαιγνιον πλῆθος ἀνθρώπων πέριξ αὐτοῦ, ὅπως τὸν ἴδωσι παίζοντα. Ὁ κ. Οὔελς ἐστοιχημάτισε ἐναντίον τῆς τραπέζης καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἐκέρδησεν ἑτέρας 70 χιλ. φρ. Ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του ἐνταῦθα τὸ ποσὸν τοῦ κέρδους ἀνῆλθεν εἰς 250 χιλιάδας φράγκων.

Τηλεγράφημα ἐκ Βομβάης εἰς τὸν Ἡμερήσιον Τηλέγραφον ἀναγγέλλει ὅτι εἰς τὸν Σιδηρόδρομον τῆς Naqpur συνέβη τὸ ἑξῆς φρικαλέον· εἰς συρμὸς μεταφέρων στρατιώτας Ἄγγλους καὶ ἰθαγενεῖς ἐξετροχιάσθη, πέντε στρατιῶται Ἄγγλοι ἐφονεύθησαν καὶ 31 ἐτραυματίσθησαν, ἐπίσης καὶ ἄλλοι τόσοι ἰθαγενεῖς. Ὁ στρατηγὸς καὶ πρόεδρος τῆς Βομβάης Σὶρ Γεώργιος Γρέϋς εὑρίσκετο μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του ἐντὸς τοῦ συρμοῦ, ἀλλ' ἡ τύχη του μένει ἔτι ἄγνωστος. Ὁ συρμὸς ἐσύρετο ὑπὸ δύο ἀτμομηχανῶν, φαίνεται ὅτι τῆς μιᾶς ἀτμομηχανῆς οἱ τροχοὶ ἔπαθον καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐκτροχίασις.

Ἐκ Βερολίνου τηλεγραφοῦσιν ἀπὸ τῆς 5 Νοεμβρίου ὅτι συνεπείᾳ τῆς ἐπισυμβάσης ἐκρήξεως πυροβόλου τινὸς Κρούπ, κατασκευαζομένου διὰ τὴν Σουηδικὴν Κυβέρνησιν, ὁ Συνταγματάρχης Hersberg μετέβη εἰς Ἔσσεν τὸν τόπον τῆς κατασκευῆς τῶν τηλεβόλων ὅπως ἐξακριβώσῃ τὰ τῆς ἐκρήξεως καὶ παρευρεθῇ εἰς τὴν κατασκευὴν μεγάλου τηλεβόλου τοῦ φρουρίου Oscarburg. Λέγεται ὅτι ὁ Συνταγματάρχης εἶναι κομιστὴς ἐπιστολῆς τοῦ κομιτάτου τῆς ὑπερασπίσεως παρακαλῶν τὸν Κ. Κρούπ νὰ τῷ ἐπιτραπῇ, ὅπως σπουδάσῃ τὴν μέθοδον τῆς κατασκευῆς τῶν πυροβόλων. Ἐὰν δὲ ὁ κ. Κρούπ ἀρνηθῇ τοῦτο θέλει γείνει σκέψις ποῦ ἀλλοῦ πρέπει νὰ ἀγοράσωσι τὰ τηλεβόλα αὐτῶν.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Καΐρου ἀπὸ τῆς 5 Νοεμβρίου εἰς τὰ «Ἡμερήσια Νέα», ὅτι εἰδήσεις ἐκ συνόρων ἀφιχθεῖσαι ἀναγγέλλουσιν, ὅτι οἱ Δερβῖσαι κάμνουσι μεγάλας προμηθείας τροφῶν καὶ πολεμεδίων, διότι φαίνεται ὅτι ὁ Μαχδῆς προτίθεται νὰ κινηθῇ ἐκ νέου κατὰ τῶν Ἄγγλων.

Ο ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ ΛΙΜΟΣ

Αἱ καθ' ἑκάστην ἀφικνούμεναι εἰδήσεις εἰς Πετρούπολιν ἐκ τῶν ἐν λιμῷ εὑρισκομένων διαμερισμάτων παριστῶσι τὴν κατάστασιν ὁσημέραι μᾶλλον ἀπελπιστικήν. Ἡ ἔλλειψις τροφῶν μεταξὺ τῶν πενεστάτων κλάσεων τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ δὲν δύναται νὰ ἱκανοποιηθῇ ἐκ τῶν μέτρων τῶν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ληφθέντων μεθ' ὅλας τὰς γενναίας συνεισφορὰς ἐκχρημάτων, σιτηρῶν καὶ ἄρτου· οἱ χωρικοὶ ἀμέσως κατασπαταλῶσι τὸ χρῆμα πίνοντες κατὰ κόρον καὶ αὐτὰ δὲ τὰ εἰς αὐτοὺς δῶρα πωλοῦσι πρὸς προμήθειαν βότκας. Οὐδόλως λοιπὸν παράδοξον, ὅτι προτίθενται νὰ κλείσωσι τὰ οἰνοπωλεῖα εἴς τινα τῶν παθόντων διαμερισμάτων. Ὁ Ρῶσσος μουζίκος λίαν φυσικῶς δικαιολογεῖ τὴν ὅλως νῦν ἀσυνήθη ὀκνηρίαν του διακηρύττων, ὅτι οὐδεμία ἀνάγκη ὑφίσταται ν' ἀναλάβῃ ἐργασίαν πρὸ τῆς μελλούσης ἐσοδείας καὶ μάλιστα ἀφοῦ ὁ Τσάρος διέταξε νὰ τῷ χορηγηθῇ τροφὴ μέχρι τοῦ ἐλευσομένου θέρους.

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΕΜΙΝ ΠΑΣΣΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, κατὰ τὴν νύκτα τῆς Δευτέρας.

Ἡ Reichsanzeiger δημοσιεύει τὰ ἀκόλουθα περὶ τοῦ Ἐμὶν Πασσᾶ.

"Ἅμα ἐκ τηλεγραφήματος, ὁ Αὐτοκ. Διοικητὴς ἐπληροφορήθη, ὅτι ὁ Ἐμὶν Πασσᾶς κατέλιπεν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου τὴν λίμνην Νυάνζαν Ἀλβέρτου-Ἐδουάρδου πορευόμενος πρὸς τὴν τοῦ Ἀλβέρτου, ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸν ἐν Λονδίνῳ πρέσβυν, ὅπως εἰδοποιήσῃ τὸν Λόρδον Σώλσβαρυ περὶ τοῦ γεγονότος καὶ προσθέσῃ ὅτι, οὕτω θίγονται τὰ τῆς Ἀγγλίας συμφέροντα καὶ ὅτι ὁ Ἐμὶν Πασσᾶς ἐνήργει κατὰ παράβασιν τῶν διατεταγμένων, ἡ δὲ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις, ὡς ἐκ τούτου, ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης διὰ τὴν ἐπιχείρησίν του. Συμφώνως πρὸς τὰς εἰδοποιήσεις τοῦ πρέσβεως, ὁ εὐγενὴς Λόρδος ἐξέφρασεν τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν εἰδοποίησιν ταύτην.»

"Ὅ,τι δὲ ὁ Δόκτωρ Ἐμὶν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν προτίθεται νὰ διαμείνῃ ἐν μεγάλῃ Βρεττανίᾳ ἢ ἐν Οὐαδελαΐῃ, ἢ νὰ ζητήσῃ ἐπομένως, τὸν ἐλεφαντόδοντα, ἐβεβαιώθη σήμερον δι' ἐπιστολῆς παρὰ τοῦ εὐγενοῦς Δρος Στάϊνεν, ἐξερευνητοῦ τῆς Βραζιλίας καὶ ἐκδότου τοῦ περιοδικοῦ Ausland ὅστις λέγει ὅτι ἔλαβεν παρὰ τοῦ Ἐμὶν Πασσᾶ πρό τινος καιροῦ ἐπιστολήν, ἐν ᾗ ἔδωκεν λεπτομερῆ ἔκθεσιν περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ κράτους ἀνακαλύψεως τῆς Wukonda, ἐπὶ τῆς Δυτ. παραλίας τῆς Βικτωρίας-Νιάνζας, περὶ τὰ τέλη τοῦ 1890, καὶ περιέγραψεν αὐτὸ ὡς κατάλληλον πρὸς γερμανικὴν ἀποίκησιν. Ἐξηκολούθησε δ' ἐκφράζων τὴν ἐλπίδα του, ὅτι θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ περιοδεύσῃ περὶ τὸ νέον ἔτος εἰς Karagwe, τὴν δυτικὴν χώραν τῆς Βικτωρίας Νυάνζα, καὶ τὸ πρῶτον ἐμπορικὸν μέρος τῶν παρακειμένων δήμων, ἐξασφαλίσῃ δὲ τὰς σχέσεις των μετὰ τῆς Wukoba, ἥτις προώρισται νὰ γείνῃ ἡ ἀποθήκη ἐξαγωγῆς τῶν ἐλεφαντοδόντων καὶ ἄλλων προϊόντων ἀγοραζομένων ἐκ Karagwe. Κατὰ τὴν 4ην τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου πρὸ τῆς ἐκ Karagwe ἀναχωρήσεως αὐτοῦ, ὁ Ἐμὶν ἔπεμψε τῷ εὐγενεῖ Δρι-Στάϊνεν ἑτέραν ἐπιστολήν, ἀναγγέλλουσαν τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Τοποτηρητοῦ Langheld ἀπὸ ἐπιτυχοῦς ἐκστρατείας κατὰ τῆς Guln φυλῆς, γνωστῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα Οὐάγονις, εἰς Βουκόβα. Ὁ Ἐμὶν πρὸς τούτοις ἀναφέρει, ὅτι μετὰ διατριβὴν ἑνὸς μηνὸς καὶ πλέον, ἐν Karagwe, θὰ μετέβαινεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ronhanda, τῆς μεταξὺ Karagwe καὶ τοῦ κράτους τοῦ Congo, προσθέτει δὲ τὰ ἑξῆς· Ὁ λαὸς τοῦ βασιλέως Rigeri τῆς Ruhonda μοὶ ἔφερεν ἤδη πρόσκλησιν, ἥτις εἶνε τοσοῦτῳ μᾶλλον ἐκπληκτική, καθόσον οὔτε Εὐρωπαῖοι, οὐδὲ Ἄραβες κατώρθωσαν μέχρι τοῦδε νὰ εἰσέλθωσιν εἰς Ruhanda, καὶ αὐτὸς ὁ Στάνλεϋ ἄλλοτε, ὁ τόσον εὐτυχής, ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀποπείρας ταύτης.» Ἀλλὰ δὲν θέλω ὁμιλήσει περὶ τούτου.

Ὁ δὲ εὐγενὴς Στάϊνιν προσθέτει· Ἀρκετὰ ἐλέχθησαν περὶ τοῦ ὡρισμένου σχεδίου τοῦ Ἐμίν, ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται ἡ μέλλουσα δρᾶσις του. Ἀλλὰ κρίνω καλὸν νὰ μὴ μεταφέρω ἐνταῦθα τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς, καθόσον αὕτη ἔχει ἰδιωτικὸν χαρακτῆρα· Δύναμαι ὅμως νὰ ἐπιβεβαιώσω περὶ αὐτοῦ, ὅτι οὐδὲ μία λέξις γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ εὐγενοῦς ἐξερευνητοῦ δεικνυσιν τὴν πρόθεσιν περὶ μεταβάσεως αὐτοῦ εἰς Wadelai ἢ διελεύσεως αὐτοῦ εἰς Ἀγγλικὰς κτήσεις. Ἤθελε προτιμήσει νὰ μεταβῇ ἀπὸ Ruhanda εἰς Comerons καὶ ἐλπίζει νὰ ἐκτελέσῃ τὸ σχέδιόν του καίπερ ἀμφιβάλλων ἐὰν θὰ λάβῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν». Ὁ Δρ. Στάϊνιν ἀναφέρει τὰς ἑπομένας περὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἐμὶν κρίσεις· «Μανθάνω ὅτι ὑπάρχει πρόθεσις περὶ διορισμοῦ τοῦ ταγματάρχου Οὐϊσμὰν εἰς Κυβερνήτην τῆς ἐπαρχίας Λίμνης». Τουτέστιν ἐνταῦθα, ὥστε δὲν ὑπάρχει πλέον τόπος δι' ἐμέ.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ἡ βουλὴ τῶν κοινοτήτων

(Συνέχεια)

«Ἐξαίρεσις διὰ τὴν προθεσμίαν, ἥτις ἀπαιτεῖται ὅπως καταστῇ τις νόμιμος ἐκλογεύς. Ὑπάρχει ἐξαίρεσις διὰ τὴν ὡρισμένην προθεσμίαν, ἧς ἄνω γίνεται μνεία ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες ἀποκτῶσιν ἰδιοκτησίαν, ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, διὰ κληρονομίας, γάμου, γαμηλίου συμβολαίου ἢ διορισμοῦ εἴς τινα θέσιν. Οἱ τοιοῦτοι, εἰ καὶ ἄλλως ἤθελον στερεῖσθαι τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου, ἀποκτῶσι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον καὶ μετὰ τὴν ἐγγραφὴν νὰ ψηφίζωσι.

«Ἐν ταῖς κωμοπόλεσι φορολογεῖται ὁ κάτοχος τοῦ κτήματος καὶ οὐχὶ ὁ ἰδιοκτήτης». Ἐκεῖ ἔνθα ὁ ἰδιοκτήτης φορολογεῖται κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου τούτου ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ὡς ἐκ τῶν οἰκημάτων ἢ ἄλλων ἀκινήτων κτημάτων ἐν ἐνορίᾳ, κειμένῃ εἴτε καθ' ὁλοκληρίαν, εἴτε ἐν μέρει ἐν κωμοπόλει τινί, ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ὑπόκειται τοῦ λοιποῦ εἰς φορολογίαν, καὶ τὰ ἀκόλουθα νομοθετήματα θέλουσιν ἰσχύει ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν φόρον τοῦτον ἐν πάσαις ταῖς κωμοπόλεσιν. Οὐδεὶς ἰδιοκτήτης οἰκήματός τινος κειμένου ἐν ἐνορίᾳ, εἴτε καθ' ὁλοκληρίαν εἴτε ἐν μέρει ἐν κωμοπόλει τινὶ κειμένῃ, θέλει καταβάλλει ἀντὶ τοῦ κατοίκου φόρους ὑπὲρ τῶν πτωχῶν εἰμὴ ἐπὶ τοῖς ἑπομένοις ὅροις. Πλήρης ἡ φορολογητέα ἀξία παντὸς οἰκήματος ἢ ἄλλου χωριστοῦ κτήματος, καὶ πλήρης ὁ ὑπὸ τῶν κατοίκων πληρωτέος φόρος, καὶ τὸ ὄνομα τῶν κατοίκων ὀφείλουσι νὰ καταχωρισθῶσιν ἐν τῷ φορολογικῷ βιβλίῳ. Ἐὰν τὸ οἴκημα ἤθελεν ἐκμισθωθῇ εἰς χωριστὰς κατοικίας μὴ φορολογουμένας ἰδίᾳ, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος οἰκήματος ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὸν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν φόρον.

«Συνδυασμὸς φορολογουμένων». Τὸ ἔθιμον τοῦ συνδυάζεσθαι πρὸς ἀπότισιν τῶν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν φόρων, τοῦ ἰδιοκτήτου καταβάλλοντος ποσὸν ἔλαττον ἐκείνου, ὅπερ ἤθελεν ἔχει νὰ καταβάλλῃ ὁ μισθωτής, ἐπανελήφθη διὰ νόμου ψηφισθέντος κατὰ τὸ 1869 καὶ διατάσσοντος, ὅπως ἐν ταῖς περιπτώσεσιν οἰκημάτων κειμένων ἐντὸς τῆς πρωτευούσης, καὶ μὴ ἀντιπροσωπευόντων φορολογητέαν ἀξίαν μείζονα τῶν εἴκοσι λιρῶν· ἢ οἰκημάτων κειμένων εἴτε ὁλοτελῶς εἴτε ἐν μέρει ἐντὸς τῆς κωμοπόλεως τοῦ Liverpool καὶ μὴ ἀντιπροσωπευόντων φορολογητέαν ἀξίαν μείζονα τῶν δέκα καὶ τριῶν λιρῶν· ἢ οἰκημάτων κειμένων ἐντὸς τοῦ ἄστεος τοῦ Manchester ἢ τῆς κωμοπόλεως τοῦ Birminghan καὶ μὴ ἀντιπροσωπευόντων φορολογητέαν ἀξίαν μείζονα τῶν δέκα λιρῶν· ἢ οἰκημάτων ὁπουδήποτε κειμένων καὶ μὴ ἀντιπροσωπευόντων φορολογητέαν ἀξίαν μείζονα τῶν ὀκτὼ λιρῶν, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν τοιούτων οἰκημάτων δύνανται νὰ συμφωνήσωσιν ἐγγράφως μετὰ τῶν ἐποπτῶν, ἢ τὸ ἐνοριακὸν συμβούλιον δύναται νὰ διατάξῃ, ὅπως οἱ τοιοῦτοι ἰδιοκτῆται φορολογῶνται ἀντὶ τῶν μισθωτῶν, ἐκπτώσεώς τινος γινομένης ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν φόρων.

«Οἱ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν φόροι δέον ν' ἀφαιρῶνται ἐκ τοῦ μισθώματος». Ὅταν ὁ κάτοχος, ὑπὸ ἐνοικιαστήριον ἰσχύον κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου τούτου, οἱουδήποτε οἰκήματος ἐκμισθωθέντος αὐτῷ ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ εἶνε ἀπηλλαγμένος τῆς καταβολῆς τῶν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν φόρων, ἐφορολογήθη καὶ κατέβαλε τοὺς περὶ ὧν πρόκειται φόρους συνῳδὰ πρὸς τὸν νόμον τοῦτον, δύναται ν' ἀφαιρέσῃ ἐκ τοῦ μισθώματος τοῦ ὡς ἐκ τοῦ ῥηθέντος οἰκήματος παρ' αὐτοῦ ὀφειλομένου οἱονδήποτε ποσὸν καταβληθὲν ὑπ' αὐτοῦ διὰ φόρους, εἰς ὧν τὴν ἀπότισιν ἐνδέχεται νὰ ὑπόκειται διὰ τοῦ νόμου τούτου.

«Ἐπιθεώρησις τῶν βιβλίων τῶν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν φόρων». (Ἐν ἑκάστῃ ἐνορίᾳ τὰ βιβλία, ἐν οἷς εὑρίσκονται κατακεχωρισμένοι οἱ τῆς ἐνορίας ὑπὲρ τῶν πτωχῶν φόροι τῶν προηγουμένων δύο ἐτῶν, εἶνε προσιτά, κατὰ πᾶσαν εὔλογον ὥραν, εἰς πάντα ἐγγεγραμμένον ἐκλογέα, ὅστις θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἀντίγραφον).

Κατὰ τὴν ἐκλογὴν οἱασδήποτε κομητείας ἢ κωμοπόλεως ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τριῶν μελῶν, οὐδεὶς δύναται νὰ ψηφίσῃ διὰ πλείονας τῶν δύο ὑποψηφίων· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἄστεος τοῦ Λονδίνου (ὅπερ ἔχει τέσσαρας ἀντιπροσώπους) διὰ πλείονας τῶν τριῶν ὑποψηφίων. Ἡ διάταξις αὕτη παρέχει εἰς τὴν μειονοψηφίαν τὴν εὐκαιρίαν τοῦ ν' ἀντιπροσωπευθῇ.

«Οὐδεὶς ἐκλογεὺς ἀσχοληθεὶς ἐπὶ ἀμοιβῇ κατὰ τὰς ἐκλογὰς δικαιοῦται νὰ ψηφίσῃ». Οὐδεὶς ἐκλογεὺς κομητείας ἢ κωμοπόλεως ὅστις ἐντὸς ἓξ μηνῶν πρὸ τῆς ἐκλογῆς, ἢ κατ' αὐτὴν ἐχρησίμευσε δι' ἐκλογικοὺς σκοποὺς ἐπὶ ἀμοιβῇ εἴς τινα ὑποψήφιον ὡς ἀντιπρόσωπος κλπ. ἢ ἐν ἄλλῃ παραπλησίᾳ ἀσχολίᾳ, δικαιοῦται νὰ ψηφίσῃ εἰς τοιαύτην ἐκλογήν, καὶ ἐὰν τυχὸν ψηφίσῃ, ἔσται οὗτος ἔνοχος πλημμελήματος.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Τὸ Β΄. μέρος πραγματεύεται περὶ τῆς διανομῆς τῶν βουλευτικῶν ἑδρῶν. Τριάκοντα καὶ ὀκτὼ κωμοπόλεις αἵτινες κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1861 εἶχον πληθυσμὸν ἐλάττονα τῶν δέκα χιλιάδων, ἀποστέλλουσιν εἰς τὸ κοινοβούλιον ἓν μέλος ἀντὶ δύο· ἐδημιουργήθησαν δὲ αἱ ἀκόλουθοι κωμοπόλεις.

Ἡ τῆς Chelsea ἔχουσα δύο ἀντιπροσώπους.

Darlington Gravesend Wednesbury
Hartpool Burnley Middlesborough
Stockton Staleybridge Dewsbury

ὧν ἑκάστη ἔχει ἕνα ἀντιπρόσωπον.

Ἡ Merthyr Tydfil ἡ and Salford, αἵτινες πρότερον εἶχον μόνον ἕνα ἀντιπρόσωπον, νῦν ἔχουσι δύο.

Τὸ ἄστυ τοῦ Manhester καὶ αἱ κωμοπόλεις τοῦ Liverpool, Birmingham καὶ Leeds, στέλλουσιν ἑκάστη ἀνὰ τρεῖς ἀντιπροσώπους εἰς τὸ κοινοβούλιον.

Τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Λονδίνου ἔχει ἕνα ἀντιπρόσωπον. Ἕκαστος δέ, οὗτινος τὸ ὄνομα κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἐκλογάς, εἶνε ἐγγεγραμμένον ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν πτυχιούχων τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν πανεπιστημιακὴν σύγκλητον, ἐὰν εἶνε ἐνῆλιξ καὶ δὲν ὑπόκηται εἰς νόμιμον ἐξαίρεσιν, δύναται νὰ ψηφίσῃ κατὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ.

Ἡ κωμόπολις τῶν Tower Hamlets διαιρεῖται εἰς δύο· οὕτω δὲ σχηματίζεται ἡ νέα κωμόπολις τοῦ Hackney.

Αἱ ἑπόμεναι κομητεῖαι εἶνε ὡσαύτως διῃρημέναι:

Ἡ Cheshire, Derdyshire, Δυτικὴ Kent, Βόρειος Lancashire, Νότιος Lancachire, Lincoln καὶ ἡ Norfolk.

ΜΕΡΟΣ Γ΄.

Τὸ Γ΄. μέρος περιέχει τὰς ἀκολούθους σπουδαίας διατάξεις.

«Διαδοχικὴ κατοχή». Ἡ ὑπό τινος ὡς ἰδιοκτήτου ἢ ὡς μισθωτοῦ κατὰ τοὺς δώδεκα μῆνας τοὺς ἀμέσως προηγουμένους τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου συνεχὴς κατοχὴ διαφόρων οἰκημάτων παρέχει, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ διατάσσεται, εἰς τοῦτον τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίζῃ ἐν κομητείαις, ὅπως καὶ ἡ διηνεκὴς κατοχὴ τοῦ αὐτοῦ οἰκήματος.

«Ἀπὸ κοινοῦ κατοχὴ ἐν κομητείαις». Ἐν κομητείαις ἔνθα διάφοροι κατέχουσιν ὡρισμένα οἰκήματα ὡς ἰδιοκτῆται ἢ ὡς μισθωταί, καὶ τῶν οἰκημάτων τούτων ἡ φορολογητέα ἀξία εἶνε τοσαύτη, ὅση διαιρουμένη μεταξὺ τῶν διαφόρων κατοίκων ἤθελεν ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν, χορηγήσει εἰς ἕκαστον αὐτῶν ψῆφον, τότε ἕκαστος τῶν τοιούτων συγκατοίκων, ἐὰν κέκτηται καὶ τὰ ἄλλα ἀπαιτούμενα προσόντα, θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγραφῇ ὡς ἐκλογεὺς καὶ μετὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ νὰ ψηφίζῃ κατὰ τὰς ἐν τῇ κομητείᾳ ἐκλογάς· ἀλλὰ πλείονες τῶν δύο συγκατοίκων δὲν θέλουσιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγραφῶσιν ἐν τοῖς καταλόγοις, ἐκτὸς ἐὰν ἔχωσιν αὐτὸ ἐκ διαδοχῆς, κληρονομίας ἢ γάμου, ἢ ἐκτὸς ἐὰν τυγχάνωσιν ἀσχολούμενοι ὡς συνεταῖροι «ἐπὶ καλῇ τῇ πίστει» ἐν τοῖς ῥηθεῖσιν οἰκήμασιν.

(Ἀκολουθεῖ).

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Εἰς τὴν Νορβηγίαν μεταχειρίζονται τρόπον λίαν κατάλληλον εἰς τὴν τροφὴν τῶν ἵππων. Θέτουσι κάδον ὕδατος ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς κεφαλῆς τοῦ ἵππου, καὶ τὴν τροφὴν τοῦ σανοῦ ἢ τῆς κριθῆς ἐκ τοῦ ἄλλου· εἶνε περιεργότατον νὰ βλέπῃ τις πῶς ὁ ἵππος ἀφ' ἑνὸς λαμβάνει τὴν τροφήν του καὶ τὴν καταπίνῃ, εἶτα πίνει ἀπὸ τὸν κάδον, ἐνίοτε ὑγραίνει τὸ στόμα του δι' ὕδατος καὶ ἔπειτα λαμβάνει τὴν τροφήν του· ὅπως καὶ ἂν ᾖ ἀφ' ἑνὸς τρώγει καὶ συγχρόνως ἀφ' ἑτέρου πίνει. Εἰς τὴν Νορβηγίαν σπανίως βλέπει τις ἵππους μὲ βραχεῖαν ἀναπνοὴν καθ' ὅτι ἡ μακρὰ ἀναπνοὴ εἶνε ἡ πρωτίστη ἀρετὴ ἑνὸς ἵππου. Τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὸν ἄνωθι τρόπον δι' οὗ τρέφουσι τοὺς ἵππους, πρεσβεύοντες, ὅτι διὰ τῆς μεθόδου αὐτῆς προφυλάσσονται τὰ τῆς ἀναπνοῆς ὄργανα τοῦ ζῴου.

* * *

Ὁ Μιχαὴλ Φαραδέη ὁ τοῦ θερμομέτρου τοῦ ὀνόματος τούτου ἐφευρέτης ἀπέθανε πρὸ εἴκοσι καὶ τεσσάρων ἐτῶν.

* * *

Ἡ στήλη τῆς Β α ν δ ὁ μ τῶν Παρισίων ἠγέρθη πρὸ 85 ἐτῶν·

* * *

Τὸ ὅλον κεφάλαιον τοῦ ἰρλανδικοῦ συστήματος τῶν σιδηροδρόμων ἀνέρχεται εἰς 42,000,000 λίρας στερλίνας.

* * *

Πρῶτος εἰσήγαγε τὴν κράμβην ἐξ Ὀλλανδίας εἰς Ἀγγλίαν ὁ Ἀντώνιος Ἄσλευ, λέγεται δὲ ὅτι ἐπὶ τοῦ μνημείου αὐτοῦ καὶ παρὰ τοὺς πόδας του εἶνε γεγλυμένον ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τὸ λάχανον τοῦτο.

* * *

Ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀριζώνη ὑπάρχει φυτόν, ἀπὸ τῶν ἰνῶν τοῦ ὁποίου δύναται νὰ σχηματισθῇ στερεώτατον σχοινίον καὶ σπάγος, μηδέποτε φθειρόμενα. Ἐν τούτοις ἡ ἰδιότης τοῦ φυτοῦ δὲν ἐχρησιμοποιήθη εἰσέτι ἐπαρκῶς.

* * *

Εἰς πλανοδίους μουσικοὺς ἀπαγορεύεται ἡ ἐν Πετρουπόλει διαμονή, εἰς τοὺς ἐκ τῶν ξένων δὲ κρατῶν τοιούτους ἀπαγορεύεται καὶ αὐτὴ μάλιστα ἡ εἴσοδος εἰς τὸ ῥωσσικὸν κράτος.

* * *

Ἡ στρουθοκάμηλος ποικίλλει εἰς τοὺς διασκελισμοὺς τῶν βημάτων της. Ὅταν εἶνε χορτασμένη τὸ βῆμά της εἶναι 20 δακτύλων μέχρι 22· ὅταν περιπατῇ ἁπλῶς, ἀλλὰ εἶναι νῆστις, διασκελίζει μέχρι 26 δακτύλους· περιορισμένη δὲ διασκελίζει 11 μέχρι 14 ποδῶν χῶρον, ἤτοι διανύει 25 μίλια τὴν ὥραν.

* * *

Ἡ Λαπλάτα ἀνεκαλύφθη κατὰ τὸ 1516 ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Διάζ ἐκ Σολίδος, ὅστις καὶ κατέλαβε τὴν χώραν ταύτην ἐπ' ὀνόματι τοῦ βασιλέως τῆς Ἱσπανίας. Τὸ δὲ Βούενος Ἄυρες συνῳκίσθη ὑπὸ τοῦ Πέτρου Μεντόζη, ὅστις καὶ διωρίσθη διευθυντὴς αὐτοῦ τὸ 1535.

* * *

Οἱ τυπογράφοι τῆς Βιέννης ἀπεφάσισαν νὰ διοργανώσωσιν ἔκθεσιν κατὰ τὸ προσεχὲς θέρος, ἐν ᾗ θὰ ἀπεικονίζωνται ἡ ἀρχή, ἡ ἀνάπτυξις καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς τυπογραφίας ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεώς της ὑπὸ τοῦ Γουτεμβεργίου μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν.

* * *

Ἡ πόλις Μάϊριγγεν ἐν Σουηδίᾳ, γνωστοτάτη εἰς πάντας τοὺς περιηγουμένους τὴν χώραν ταύτην, ἀπετεφρώθη σχεδὸν ἐντελῶς ὑπὸ νέας ἐσχάτως ἐκρήξεως τοῦ ἐκεῖ ἡφαιστείου·

* * *

Τὰ ῥωσσικὰ ὁπλοποιεῖα κατασκευάζουσιν ἐτησίως 430 χιλ. ἐπαναληπτικὰ ὅπλα, παρομοίαν δὲ ποσότητα ἐξάγουσι καὶ τὰ γαλλικὰ ὁπλοποιεῖα. 1,800,000 ὅπλα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ῥωσσικοῦ στρατοῦ.

* * *

Ἐν τῇ νήσῳ τοῦ ἁγίου Δαμίγγου, εἰς τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας, ὑπάρχει ὄρος ἅλατος διαμέτρου σχεδὸν τεσσάρων μιλίων κατὰ τὴν βάσιν του. Εἶνε παμμεγέθης ὄγκος ἐκ καθαροῦ κρυσταλλίνου ἅλατος, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι περιέχει 99 σχεδὸν ἑκατομμύρια τόνων τῆς εἰρημένης οὐσίας.

* * *

Καθηγητὴς ἐξ Ἁγίου Φραγκίσκου διατείνεται ὅτι ἐφεῦρεν ἀέριον ποδήλατον. Οἱ πόδες τοῦ ἐπιβαίνοντος ἀναπαύονται ἐπὶ δύο βαθμίδων, αἵτινες θέτουσιν εἰς κίνησιν ἐλατήριον στρέφον τέσσαρα ῥιπίδια ἐν σχήματι ἀετοῦ.

Ἡ μηχανὴ αὕτη ὁμοιάζει πρὸς μεγάλον ποῦρον καὶ πληροῦται ἀέρος, λέγεται δὲ ὅτι ἀεροπορεῖ ἐπίσης καλῶς εἴτε ἐν νηνεμίᾳ εἴτε πνέοντος σφοδροῦ ἀνέμου.

* * *

Ἡ ἰνφλουέντσα ἐνσκήπτει εἰς τὴν νῆσον Κίλδαν ἅμα φθάσῃ ἓν πλοῖον ἐκεῖ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ κόσμου. Τόσον βέβαιον εἶνε, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Κίλδας προσβάλλονται ἐκ τῆς ῥηθείσης Ἰνφλουέντζας ἅμα ἡ λέμβος τοῦ ξένου πλοίου ἀφιχθῇ, ὥστε οἱ νησιῶται τὴν καλοῦν «ὁ βῆχας τῆς βάρκας». Παρετηρήθη καὶ εἰς ἄλλας νήσους τοῦ Ὠκεανοῦ τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα. Εἰς μίαν νῆσον 480 μίλια ἀπέχουσαν ἀνατολικῶς τῆς νέας Ζηλανδίας ὁμοία ἐπιδημία προσβάλλει τοὺς εὐσωματίους καὶ τοὺς Μαύρους, ὁσάκις φθάνει ἓν πλοῖον. Τόσον δὲ τακτικὰ τοῦτο λαμβάνει χώραν, ὥστε ὅταν ἡ μ ο ύ ρ η μ ο ύ ρ η δηλαδὴ τὸ κρυολόγημα τοῦτο ἐπέλθῃ μεταξὺ τινων τῶν νησιωτῶν, οἱ νησιῶται πάραυτα διαβεβαιοῦνται ὅτι πλοῖόν τι πρέπει νὰ ἀφιχθῇ καὶ τρέχουν ὅπως παραλάβωσι τὰ ταχυδρομεῖόν των. Τῶν «ξένων τὸ κρυολόγημα» καὶ ἡ Ἰνφλουέντζα ἀξιοπαρατηρήτως ἔχουν τὰ αὐτὰ συμπτώματα, ἀποδίδουσι τὸ «κρυολόγημα τῶν ξένων» εἰς ὀργανικὴν ἀσθένειαν τὴν ὁποίαν οἱ κάτοικοι τῶν πυκνῶς κατοικουμένων χωρῶν φέρουσιν ἐπάνω των καὶ τὴν ὁποίαν συνείθισαν καὶ δὲν τὴν αἰσθάνονται. Ἐὰν τοῦτο, εἶνε ἀληθὲς τότε πόθεν ἔρχεται ἡ Ἰνφλουέντζα.

10 ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ
ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Τὸ θαῦμα

— Ἆρα τοῦτο δὲν εἶνε ἀρκετὸν δεῖγμα, ὅπως σὲ καταπείσῃ, σεβάσμιέ μου μοναχέ, ὅτι εἰς τὰς φλέβας μου διαρρέει ἀληθῶς ἑλληνικὸν αἷμα ... ὅτι ῥέει τὸ αἷμα τοῦ ἥρωος τῆς Κρόγιας, τοῦ Σκενδέρβεη, θριαμβευτικῶς ἀνεφώνησεν ὁ Ἀλῆς ὑψώνων ἀμφοτέρους τοὺς βραχίονάς του καὶ προτείνων τὸ στῆθός του;

— Μὰ τὸ ψωμί, ὅπερ κρατῶ ... οὕτως ἔχει ... μία τοιαύτη εὐγενὴς ἐπιθυμία ἀδύνατον νὰ μὴ περικλείηται εἰς καρδίαν εὐγενῆ ἐπεβεβαίωσεν ὁ μοναχός· ἀλλ' αἱ πλεῖσται τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς ἡλικίας μας ταύτης, ὅσῳ εὐγενεῖς καὶ ἂν ὦσι, πολλάκις ὡς ὄνειρα ἀποβαίνουσιν. Ἀνελογίσθης ποτὲ τὸ ἀκατόρθωτον αὐτῆς; ... ὑπελόγισας τὸ μέγεθός της, τὰ ὄρη, τοὺς ποταμούς, τοὺς δρυμῶνας, τοὺς ὠκεανούς, τ' ἀδιάβατα ταῦτα στοιχεῖα ὅσα ἔχεις νὰ ὑπερβῇς, ἵνα πραγματοποιήσῃς τοιαύτην χίμαιραν;

— Ναί ... μὰ τοὺς τοίχους τῆς ἁγίας ταύτης ἐκκλησίας περισσότερον ἐβασάνισα τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὀνείρου ἢ τὰ ἀγαθά του. Αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν οὐχὶ μόνον ἱκανὸν νὰ φέρω εἰς πέρας τοῦτο, ἀλλὰ συγχρόνως μὲ χεῦμ' ὕδωρ καὶ λίθους δυνάμενον νὰ σοὶ ἀνοικοδομήσω ἕνα ἕτερον Πίνδον, μίαν ἑτέραν σειρὰν Ἀκροκεραυνείων.

— Τίνι τρόπῳ, ἠρώτησεν ὁ μοναχὸς ἐπισθοπορῶν ἐνώπιον τοιαύτης μεγαλορρημοσύνης ἄλλοτε δὲ ἀμφιταλαντευόμενος καὶ νοσοῦντα τὰς φρένας ὑπολαμβάνων τὸν νέον ἦτο ἕτοιμος νὰ ἀφήσῃ τρανὸν γέλωτα.

Αἱ ἀλλεπάλληλοι παθήσεις τοῦ προσώπου τοῦ ἀκάκου καλογήρου δὲν διεξέφυγον τὰ διαπεραστικὰ ὄμματα τοῦ νεαροῦ ἱέρακος.

— Εὐκολώτατα ... ἰδοὺ πῶς ... εἶμαι βέης ... εἶμαι υἱὸς τοῦ Βελῆ βέη ... Τὸ Τεπελένι ἀνῆκεν εἰς ἡμᾶς, ἤδη τὸ ἔχουν οἱ ἐχθροί μας ... πολεμῶ διὰ νὰ τὸ ἐπανακτήσω ... Τοῦτο θὰ γίνῃ συντόμως, εἶμαι βεβαιότατος· ἀκολούθως θὰ ἐξαλείψω ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς τοὺς Γαρδικιώτας, εἶνε οἱ φανατικώτεροι Τοῦρκοι τῆς Ἠπείρου ... Ἅμα ἀποκατασταθῶ κυριάρχης τοῦ Τεπελενίου θὰ ἐνασχοληθῶ νὰ συνάψω γαμικὰς συγγενείας μετὰ τῶν κραταιοτέρων πασσάδων ὡς μετὰ τοῦ τοῦ Βερατίου, τῆς Παραμυθίας, τῆς Σκόδρας· ἀλλὰ θὰ θηρεύσω τὰς θυγατέρας τῶν μὴ ἐχόντων ἄρρενα τέκνα, ὥστε μετὰ τὴν τελευτήν των νὰ κληρονομήσω τὰς χώρας των. Ἅμα σχηματίσω μικράν τινα ἐπικράτειαν θὰ προσλάβω εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου τοὺς ἀνδρειοτέρους ἁρματωλοὺς καὶ τοὺς ῥωμαλεωτέρους κλέπτας τῆς ἐπιλοίπου Ῥούμελης. Ἐν ἄλλαις λέξεσι τότε θὰ ἀναδειχθῶ ὁποῖος ἀληθῶς εἶμαι· καὶ τότε περιστοιχισμένος ὑπὸ τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου εὐκόλως ὑποσκελίζω τὰ ἐναπομένοντα μικρὰ πασαλίκια. Κατὰ συνέπειαν τὸ ὄνομά μου θὰ γείνῃ γνωστὸν εἰς τὸ ὑψηλὸν Διβάνιον, οἱ ἐχθροί μου θὰ τεθῶσιν εἰς δραστηρίαν ῥαδιουργίαν, ὅπως ἀναχαιτίσωσι τὰ ἐπὶ τὰ πρόσω διαβήματά μου καὶ καταχρημνίσωσιν, εἰ δυνατόν, τὸ οἰκοδόμημα. Ἐνταῦθα θέλω μεταχειρισθῇ τὴν τουρκικὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἑλληνικὴν πανουργίαν, προσέθηκεν ὁ Ἀλῆς. Θέλω δηλ. ἐκλέξει τότε δύο ἢ καὶ τρεῖς μεγιστᾶνας ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἵνα μὲ ἀντιπροσωπεύωσι· θὰ τοῖς πέμπω δαψιλῆ δῶρα δι' ἑαυτοὺς καὶ δαψιλέστερα ἔτι διὰ τὸν μέγαν Βεζύρην, τὸν Μουφτῆν, τὸν Κισλάραγαν καὶ τὸν ἴδιον Σουλτάνον. Μέγα μέρος τῶν ἀγαθῶν τῶν πασσαλικίων, ἅτινα θὰ νέμωμαι, θὰ μεταβιβάζεται εἰς Κωνσταντινούπολιν, συχνὰ δὲ καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἀδιαλλάκτους ἐχθρούς μου, οἵτινες θὰ ἐπιθυμῶσι νὰ ἴδωσι τὴν κεφαλήν μου ἐπὶ τοῦ πυλῶνος τοῦ Σεραγίου, θὰ στέλλωνται πλούσια δῶρα ... ἀφοῦ κατορθώσω ὅλα ταῦτα, ἀκατόρθωτον σοὶ φαίνεται τὸ βασίλειον τῆς Ἠπείρου; Τότε θέλω μεταχειρισθῇ τοὺς ἀθλίους ἐκείνους γυμνήτας, δηλ. τοὺς Ἀθιγγάνους νὰ ἱδρύσωσι φρούρια καὶ τείχη ὑψηλὰ ὡς τὸν Πίνδον καὶ ὡς τὰ Ἀκροκεραύνεια ὄρη. Θέλει ἔχει τότε τὸ κράτος τοῦ Ὀσμὰν δύο Σουλτάνους, τὸν ἕνα χριστιανόν, τὸν ἕτερον μουσουλμάνον. Τὰ ἐπίλοιπα δύνασαι νὰ τὰ μαντεύσῃς, πνευματώδη μου καὶ ἀνδρεῖε καλόγηρε, εἶπεν ὁ παινοῦργος παῖς καὶ ἐτελείωσε σταυρώνων τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ στέρνου, ὡς νὰ ἐννόει τὸ διαχεόμενον κήληθρον ἐπὶ τοῦ ἀκροαζομένου.

— Ὦ Χριστέ μου!! νομίζω ὅτι βλέπω τὴν Ἤπειρον γῆν ἐλευθέραν· φαντάζομαι, ὅτι βλέπω ἐνώπιόν μου ἀνεγειρομένας καὶ ζωντανὰς τὴν Σπάρτην καὶ τὰς Ἀθήνας, ἔκραξεν ὁ παπᾶ Εὐθύμιος, ῥίπτων ὅμως διὰ μιᾶς τοὺς βραχίονας ἐπὶ τῶν γονάτων του ... ὄχι, εἴμεθα μακράν, πολὺ μακρὰν ἔτι τῶν ὅσων διηγεῖσαι νέε ..., τὸ σχέδιόν σου εἶνε κατορθωτόν ... τὰ πάντα εἶνε εἰς τὸν κόσμον κατορθωτά, ὅταν ἔχῃ τις τὸν πόθον, τὴν ἐπιμονὴν καὶ τὴν τόλμην ... Ἂν ὅσα μὲ τόσην λογικὴν ἀνέπτυξας ἐπρόκειτο ἀπόψε νὰ πραγματοποιηθῶσιν, ὁρκίζομαι εἰς τὴν ἀειπάρθενον Μαρίαν, ὅτι πάραυτα ἤθελον ἀπεκδυθῇ τὸ μοναχικὸν σχῆμα καὶ ὡς στρατιώτης σὲ ἀκολουθήσει. Ἤθελον δράξει τὴν ῥομφαίαν καὶ δὲν ἤθελον τὴν ἐπαναθέσει εἰς τὴν θήκην εἰμὴ μόνον ὅταν ἔβλεπον καὶ αὖθις ἱδρυθέντα τὸν θρόνον τοῦ Πύρρου! ... ἀλλὰ τί λέγω; ... ἐλησμόνησα ὁ ἁπλοῦς μοναχός, ὅτι μ' ὅλα τὰ φιλελεύθερα καὶ ἡρωϊκὰ αἰσθήματά σου ἐγεννήθης μουσουλμάνος, ὅτι ἂν καὶ τὰ χείλη σου δυνατὸν νὰ διερμηνεύωσι τὴν στιγμὴν ταύτην τῆς καρδίας σου τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα, ἀνδριζόμενος ὅμως θέλεις ἑκὼν ἄκων ὑποκύψει εἰς τοῦ ἰσλαμισμοῦ τὸν φανατισμόν. Ἀνεπαισθήτως τότε ἴσως χωρὶς καὶ ὁ ἴδιος νὰ ἐπιθυμῇς θέλεις ἀπομακρυνθῇ τῶν ἐπικούρων σου ἁρματωλῶν, θέλεις περιστοιχισθῇ ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων καὶ μακρὰν τοῦ νὰ κηρύξῃς τὴν Ἤπειρον γῆν ἐλευθέραν θὰ κατεισαγάγῃς ἐπὶ τῆς ἀνεξαρτήτου καὶ ὀρεινῆς ταύτης χώρας τὴν μάχαιραν τῶν γενιτσάρων, τὸν πέλεκυν τῶν βαλταντζίδων καὶ τὴν ἀξίνην τῶν βοστατζίδων· θὰ ἴδωμεν ὁλόκληρον τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς ταύτας τὰς ὄχθας τοῦ Ἀώου.

— Ἤθελον κἀγὼ τὰ αὐτὰ ἐκφωνήσει, ἂν ἤμην εἰς τὴν ὑμετέραν θέσιν, ἀνδρεῖε καὶ πατριωτικώτατέ μου καλόγηρε, ἐπανέλαβεν ὁ Ἀλῆς, συγκεντρόνων τὰ πυρὰ ἅπαντα τῆς ὑποκρισίας καὶ κολακείας του. Ἀναστενάζων δὲ μετὰ ταῦτα ἐλαφρῶς καὶ σείων τὴν κεφαλήν του ἐξηκολούθησεν· ἤθελον κἀγὼ ἐπιτρέψει ἐν τῷ λογικῷ μου τὰς τοιαύτας ὑπονοίας καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς παρρησίας πνεύματος, μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἀκραδάντου χαρακτῆρος ἤθελον θέσει ἐνώπιόν σου τὴν παρατήρησιν ταύτην, ἂν ἕτερον αἴτιον, ὅπερ ἀρκούντως γνωρίζεις καὶ ὅπερ ἀναμφιβόλως φαίνεται κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ὅτι διαφεύγει τῆς μνήμης σου, δὲν ἔδιδε διαφορετικὴν φάσιν εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Τοῦτο ὡς κρυστάλλινον κάτοπτρον θέλει κατοπτρίζει πάτερ μου, διὰ μυρίων ἀκτίνων τὴν εἰλικρίνειαν τῆς ψυχῆς μου καθ' ὅλον τὸν βίον μου. Καὶ τοῦτο οὐδὲν ἕτερόν ἐστι ἢ ἡ καταγωγή μου. Ναί, ἡ καταγωγή μου! τὸ αἷμα μου. Ἂν εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην εἶμαι ὑπερήφανος ... τί λέγω, ἀλαζών, φέρων εἰς τὰς φλέβας μου τὸ αἷμα τοῦ Γεωργίου Καστριώτου, καὶ διαφλέγομαι ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ μιμηθῶ τὴν ἀνδρείαν, τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τρόπαια ἐκείνου, εἶνε δυνατόν ποτε αὕτη ἡ φιλοδοξία μου νὰ σβέσῃ, ὅταν ἀνδρωθῶ; εἶνε δυνατὸν ἐγὼ ὁ ἴδιος νὰ ἀμαυρώσω τὸ στάδιόν μου; Λάβε παράδειγμα τὸν ἴδιον Σκενδέρβεην. Μήπως καὶ αὐτὸς ὁ Γεώργιος Καστριώτης, ὁ ἠπειρώτης Ἀλέξανδρος λέγω, μικρὸς καὶ ἐννεαετὴς δὲν περιετμήθη ἀπὸ τὸν Σουλτάνον Ἀμουράτην καὶ δὲν ἀνετράφη εἰς τὸν ἰσλαμισμὸν ἐν τῷ χαρεμίῳ αὐτοῦ; μέχρι δὲ τοῦ τριακοστοῦ ἔτους του ὡς τοῦρκος δὲν ὑπηρέτει τοὺς τούρκους; δὲν ἔφερε τὰ ὅπλα τούτων πανταχοῦ; Ἅμα ὅμως ἐσχημάτισε τὸ ὄνομά του, ἅμα ἡ φήμη διεσάλπισε τοῦτο, ἅμα ἐστερεώθη καὶ ἔδειξε ποῖος εἶνε, ἔκαμεν ὅ,τι σκοπεύω κἀγὼ νὰ πράξω· προσεκάλεσε τοὺς χριστιανοὺς τῆς Ἠπείρου εἰς ἓν σῶμα, κατέσφαξε τὴν φρουρὰν τῆς Κρόγιας, κατετρόπωσε τὸν Ἀλῆ πασᾶ τοῦ Ἀλεσσίου, διέβη τὸν Δρεῖνον, ἐνίκησεν αὐτοπροσώπως τὸν ἴδιον Ἀμουράτην μὲ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας του, ἐρράπισεν εἰς πολλὰς μάχας τὸν διάδοχόν του Μωάμεθ τὸν β΄ καὶ ἵδρυσεν χριστιανικὴν ἡγεμονίαν. Οὐδεὶς χριστιανὸς ἀνεδείχθη διώκτης τῶν τούρκων τόσον ὅσον οὗτος ὁ εἰς τὸν ἰσλαμισμὸν γεννηθεὶς ἔνδοξος προπάτωρ μου· ἥνωσεν ὑπὸ τὴν σημαίαν του τοὺς βέηδες τῆς Ἠπείρου, ἔκαμε τούτους φόρου ὑποτελεῖς καὶ ἐκληροδότησεν ἡγεμονίαν ἰσχυρὰν καὶ περικλεῆ πρὸς τὸν υἱόν του Ἰωάννην. Ταύτην ἐγὼ ἤδη διαφλέγομαι διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου νὰ ἐπανακτήσω. Πῶς δύνασαι λοιπὸν νὰ δυσπιστῇς εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν λόγων μου.... Ἰδοὺ σοὶ ἐξεμυστηρεύθην ὁλόκληρον τὴν καρδίαν μου.

Ὁ μοναχὸς διέμεινε πολλὰς στιγμὰς ἐν σιωπῇ. ὅσον δὲ ἀνέλυε τὴν ὁμιλίαν τοῦ νέου, τόσον εὕρισκε τὸ σχέδιον κατορθωτόν· ἠρώτησε δὲ μετ' ὀλίγον.

— Ὕστερον τῶν τοιούτων ὑψηλῶν φρονημάτων τίνι τρόπῳ εὑρέθης εἰς τὴν συναναστροφὴν τοῦ Χαρζὰν ἀγᾶ τοῦ αἱμοβορωτέρου καὶ κτηνωδεστέρου τῆς Ἠπείρου τούρκου;

— Πῶς εὑρέθην; μετ' ἑτοιμότητος ἀπεκρίθη ὁ Ἀλῆς, κατεφύγαμεν μετὰ τὴν ὑστέραν ἧτταν μας μήτηρ, ἀδελφὴ καὶ οἱ ἀκόλουθοί μου ἐκ τοῦ ἄντρου τοῦ Γκοραντζῆ ἐπὶ τῶν Σκαρπαθίων ὀρέων, ἐπειδὴ δὲ ἐστερούμεθα πολεμοφοδίων καὶ ζωοτροφιῶν κατέβην μόνος νὰ ἀγοράσω τοιαῦτα εἰς τὸ Καρβουνάρι ... ἐκεῖ ἐπαγιδεύθην καὶ ἐσυνελήφθην ὑπὸ τοῦ σκληροῦ ἀγᾶ. Δὲν εἶχον παρέλθει πολλαὶ ὧραι καὶ ἐνῷ ἱστάμεθα ἔξω τοῦ χωρίου δύο ἁρματωλοί, ὡς δύο καρχαρίαι ὁρμοῦν καθ' ἡμῶν· ὁ εἷς ἦτον ὁ Μήλιος, ὅστις ἀγνοῶ ἐπὶ τίνι δικαιώματι μ' ἔφερεν ἐνταῦθα ... ὁ Χρῆστος ἐπεφόρτισε τὸν Μήλιον ἐκλαμβάνων με ἄνθρωπον τοῦ ἀγᾶ καὶ φοβούμενος ἴσως, μὴ ἐπιστρέφων εἰς τὸ χωρίον τὸν προδώσω· πλὴν ἀφ' ὅσα ἤκουσας δὲν βλέπω τίνι τρόπῳ δύνασαι νὰ μὲ κρατήσῃς περισσότερον ἐνταῦθα,

Ὁ μεῖραξ Ἀλῆς οὐχὶ μόνον εἶχε βαθύνοιαν παράδοξον ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ, ἀλλ' εἰσέδυε συνάμα καὶ εἰς τοὺς στοχασμοὺς τῶν ἄλλων. Διεώρα τὴν ἐντύπωσιν, ἣν ἀφῆκεν εἰς τὸν νοῦν τοῦ μοναχοῦ, καθὼς δὲν διέφυγεν τῆς ὀξυνοίας του καὶ ἡ γοητεία, ἣν ἐνέχυσεν ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ ἕλληνος· ἔπληττεν ὅθεν συχνότερα καὶ σφοδρότερα διὰ τῆς σφύρας ἐπὶ τοῦ ἐρυθροῦ σιδήρου. Ἤρξατο νὰ τὸν παρακαλῇ νὰ ἀνοίξῃ τὴν πύλην τοῦ μοναστηρίου διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ.

— Μὴ διστάζῃς, ἐπανέλαβε, νὰ κάμῃς μικρὰν χάριν εἰς ἄνθρωπον, ὅστις πιθανὸν ἡμέραν τινὰ νὰ σοὶ τὴν ἀνταποδώσῃ πολλαπλασίως ... εἶσαι μοναχός, δύνασαι καλλίτερον τῶν ἄλλων νὰ αἰσθανθῇς τοὺς πόνους καὶ τὴν ἀνησυχίαν μητρός, ἥτις ὡς ἀνὴρ διὰ τῶν ὅπλων μάχεται ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἄλλο δὲν ἔχει ὑποστήριγμα ἢ μόνον ἐμέ.

— Οὐδεὶς ἔχει δικαίωμα νὰ σὲ κρατήσῃ ἐνταῦθα ἐμάσησεν ὁ μοναχὸς πλὴν οἵα καὶ ἂν ᾖ ἡ ἐπιθυμία μου νὰ σοὶ ἐπιτρέψω νὰ ἐξέλθῃς, δὲν ... δὲν τολμῶ νὰ πράξω τοιοῦτόν τι ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Μιλίου. Εἴμεθα ἅπαντες ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ καὶ τοῦ Βέλλιου· ἂν οὗτοι ἀφ' ἡμῶν ἀποσύρωσι τὴν προστασίαν των, θέλομεν τὴν ἐπαύριον γείνει ἡ λεία τῶν Ἀθιγγάνων, ἢ τῶν τούρκων βέηδων. Λάβε μικρὰν ὑπομονὴν ἕως οὗ ἐπιστρέψῃ ὁ Μίλιος ἐκ τοῦ παραθαλασσίου ... δὲν πιστεύω πολὺ ν' ἀργοπορήσῃ.

— Ἑκάστη ὥρα, ἕκαστον λεπτόν, ἐπιπροσθέτει κίνδυνον εἰς τὰ δεινά μου καὶ αὐξάνει τὴν ἀπειλὴν τοῦ πεπρωμένου μου. Σέβομαι καὶ ἐκτιμῶ τὰ καθήκοντά σου, αὐστηρέ μου μοναχέ ... εἶσαι πιστὸς καὶ ἀκριβὴς ἐκτελεστὴς τῶν δοθεισῶν σοι ἐντολῶν, ὡς ὁ σκοπὸς μιᾶς φρουρᾶς· πλὴν ὑπάρχουσιν ἐξαιρέσεις, ὑπάρχουσι περιστάσεις καθ' ἃς ἐξοκέλλων τις δὲν λανθάνει. τοὐναντίον, οἱ σύντροφοί σου θέλουν εὐχαριστηθῇ καὶ θέλουν θαυμάσει συγχρόνως τὸ ἀγχίνουν καὶ διορατικόν σου, δι' οὗ ἐμβαθύνεις εἰς τὸ σοβαρὸν τῶν περιστάσεων. Εἶσαι νοῦς ἔξοχος! Ἐκ τῶν τοιούτων ἐκτάκτων περιστάσεων δοκιμάζομεν τοὺς προωρισμένους διὰ μεγάλα κατορθώματα....

Τὸ οὖς εἶνε ἡ γόνιμος πηγὴ τῆς φαντασίας μας· τούτου ἕνεκεν οἱ μάγοι ἔτυχον τοῦ σκοποῦ των μεταχειριζόμενοι ἐπιτυχῶς διαφόρους ἤχους. Ἡ λαλοῦσα κεφαλὴ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Λεσβίου Ἀπόλλωνος, δὲν ἤθελε διεγείρει τὴν συμπάθειαν τοῦ μοναχοῦ τόσον, ὅσον αἱ ἀξιοπρεπεῖς καὶ κολακευτικαὶ δεήσεις τοῦ Ἀλῆ. Οὗτος δὲ ἀναγιγνώσκων τὸν διαχεόμενον ζωικὸν μαγνητισμὸν ἐπὶ τοῦ θύματός του, ἔδιδεν ἡδυπαθεῖς στροφὰς εἰς τὸν λάρυγγά του, ἵνα ἀποναρκώσῃ μᾶλλον τὴν φαντασίαν ἐκείνου.

Κατὰ τὸν ἴδιον χρόνον ἡ μαινομένη θύελλα ἐφαίνετο ἐκ θεμελίων ζητοῦσα νὰ ἀναρπάσῃ τοὺς τοίχους τῆς Μονῆς τῆς Πολλίνας· οἱ δὲ τρομεροὶ κεραυνοὶ μετὰ φρικτῶν πατάγων διεδέχοντο ὁ εἷς τὸν ἕτερον ὡς οἱ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ τῆς Αἰγύπτου ἐβρόντουν, ὅτε οἱ θεοὶ συνδιελέγοντο ἐντὸς τῶν τρισχιλίων δωματίων.

Ἂν ἀνοίξω νὰ ἐξέλθῃς νέε μου, δὲν θὰ δυνηθῇς νὰ προχωρήσῃς περαιτέρω διότι ὁ ὑετὸς θὰ σὲ ἀναρπάσῃ εἰς τὰ νέφη, ὡς ὁ ἱέραξ τὸ στρουθίον, ἐπὶ τέλους εἶπεν ὁ παπᾶ Εὐθύμιος.

— Μὴ μερίμνα περὶ τούτου, καλοκἀγαθὲ μοναχέ· ἡ νὺξ αὕτη εἶνε ἡ καταλληλοτέρα, ἵνα ἀβλαβῶς καὶ ἀοράτως διέλθω μέσῳ τῶν ἐχθρῶν μου ... εἰς τοιαύτην θύελλαν καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ ζῷα κρύπτονται εἰς τὰς φωλεάς των ...

— Στάσου εἶπεν οὗτος, ἂς ἴδωμεν πόσην ὥραν θὰ διαρκέσῃ ὁ κατακλυσμός, καὶ διηυθύνθη εἰς ἀρμάριον, ἐξ οὗ ἔλαβε διαφανῆ φιάλην ἔμπλεον βδελλῶν. Ἰδοὺ τὸ βαρόμετρόν μου, πώποτε δὲν μὲ ἠπάτησε· παρατηρεῖς; ἂν αἱ βδέλλαι κατέβαινον εἰς τὸν πυθμένα, ἵνα ἡσυχάσουν καὶ εἰς ναρκωτικὴν κατάστασιν μεταβῶσιν, ἦτο σημεῖον ὅτι ἡ τρικυμία πλησιάζει νὰ καταπραϋνθῇ καὶ ὅτι θὰ εἴχομεν εὔδιον συντόμως καιρόν· ἂν εὑρίσκοντο εἰς τὸ στόμιον τοῦ βουκαλίου καὶ ἄφινον τοῦτο, ἵνα καταβῶσι πάλιν εἰς τὸν πυθμένα, εἶνε σημεῖον, ὅτι θέλει παύσει ἡ βροχή· ἀλλὰ παρατηρεῖς ὅτι αἱ κινήσεις των εἶνε βίαιαι καὶ ὅτι ταράσσονται καὶ σφαδάζουσι καὶ ἀνεβοκαταβαίνουσι· τοῦτο σημαίνει, ὅτι καὶ ὁ ὑετὸς καὶ ὁ ὄμβρος θέλουσι διαρκέσει ἔτι πολλὰς ὥρας.

— Τόσον τὸ καλλίτερον, ἔκραξεν ὁ Ἀλῆς, τόσον τὸ καλλίτερον, εὐφροσύνως ἀνεβόησε ... ἡ τρικυμία εἶνε φυσικὸς τῆς νυκτὸς ταύτης σύμμαχός μου, εἶνε ὕπνος βαθύς, ἐν ᾧ ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν βυθίζει τοὺς ἐχθρούς μου, ἵνα μέσῳ τούτων ἀοράτως διέλθω ... σὲ θερμοπαρακαλῶ ...

(ἀκολουθεῖ)

10

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Τὸ γεῦμα.

Ὁ ἥρως ἡμῶν ἐτίμησε τὸ πιλάφιον ὡς ἀληθὴς Ὀσμανλῆς.

Ἡ βαθυτέρα σιγὴ διεδέχη τὴν αἴθουσαν τοῦ φαγητοῦ· ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν φθόγγος ἀνθρώπινος δὲν ἠκούετο, πλὴν ἠκούετο ὁ ἦχος τῶν κουταλίων εἰς ἁρμονίαν μετ' ἐκείνου τῶν χειλέων.

Ἐν τούτοις ὁ κ. Σκοπελίδης παρετήρησε μετὰ πολλῆς ἀπορίας, ὅτι ὅλοι οἱ παρακαθήμενοι ἐρρόφουν τὸν χελώνιον ζωμὸν πρὶν ἢ ἐπιτεθῶσιν ἐπὶ τοῦ πιλαφίου.

— Τί δὲν ποιεῖ ἡ συνήθεια, διενοεῖτο· πιθανὸν κἀγὼ μετὰ ἑνὸς ἔτους διαμονὴν ἐν Ἀγγλίᾳ νὰ εὕρω τοῦτον τόσον νόστιμον ὅσον οἱ παρεστῶτες. Ἀλλὰ τίς ἐπίστευεν ὅτι ἐκ τοῦ σώματος τῆς ὡραίας νύμφης χελώνης οἱ ἰδιότροποι Ἄγγλοι ἤθελον κατασκευάζει τὸν ὑλικώτερον τῶν ζωμῶν;

Διαρκούσης τῆς βαθείας τοῦ καταβροχθίζειν σιγῆς, ἡ ὡραία Ἐλάϊζα ἥτις ἐπλήρου χρέη Γανυμήδου ἐπὶ τῆς Τραπέζης, κρατοῦσα τὸν ἀμφορέα τοῦ Ξερὲς δέλλα Φροντέρα ἱσταμένη ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ ἥρωος ἡμῶν, ἠρώτησε μὲ φωνὴν λιγυρόφθογγον ὡς ἀκολούθως ἀγγλιστί.

— Σχέρι σέρ; (παίρνετε Ξερὲς κύριε;)

— Γιὲς (μάλιστα) εἶπεν οὗτος, συγχρόνως ἀνυψώσας τὴν κεφαλήν, ἵνα ἴδῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν καλλιπρόσωπον Ἐλάϊζαν. Ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἀπορία του, ὅταν παρετήρησεν ὅτι ἀντὶ νὰ φανῇ δειλή, ἀντηκόντισε δύο σταθερώτατα καὶ ἐκφραστικώτατα βλέμματα πρὸς αὐτόν.

Μοῖρα παλίμβουλος, τίς ἤθελε ποτε προείπῃ εἰς τὸν ἥρωα ἡμῶν ὅτι καὶ ἡ νέα αὕτη θεραπαινὶς διωρίσθη ἐκ τῶν Μοιρῶν καὶ τοῦ πεπρωμένου του μετ' αὐτοῦ νὰ συμβαδίσῃ ὡς πρωτίστη ἡρωῒς τοῦ συγγράμματος τούτου.

Ἡ ἀργίφαιος Ἐλάϊζα περιτρέξασα τὴν τράπεζαν ἔφθασε πρὸς τὸ ἄντικρυ μέρος, ἀσκαρδαμυκτεὶ δὲ καὶ μετὰ περιεργείας ἐξηκολούθει νὰ βλέπῃ αὐτόν. Ὁ κ. Σκοπελίδης δὶς ὠφελήθη τῆς περιστάσεως, ὅπως ἀποτεινόμενος πρὸς κυρίαν καθημένην ἀπέναντί του καὶ ὑποκάτωθεν τῆς Ἐλάϊζας, ἀποτείνῃ τινὰς λέξεις πρὸς αὐτὴν συγχρόνως ὁρῶν τὴν ὑπηρέτριαν. Αὕτη ἐμειδίασεν ἐλαφρῶς πρὸς αὐτόν, ὅτε συγχρόνως αἱ παρειαί της ἐγένοντο ῥοδοβαφεῖς.

— Νὴ τὸν Δία, θὰ πιστεύσω ὅτι εἶμαι ὁ ἴδιος Ἄδωνις διενοεῖτο ὁ κ. Σκοπελίδης, ὅταν τὴν σιγὴν τῆς πρώτης σκηνῆς τοῦ γεύματος διέκοψαν αἱ ζωηραὶ συνομιλίαι τῶν συνδαιτυμόνων.

Οἱ ὑπηρέται ἀποκομίσαντες ἐκ τῆς τραπέζης τὴν ζωμοδόχην καὶ τὴν παροψίδα τοῦ πιλαφίου, ἔθεσαν ἐνώπιον τῆς κ. Ἀμβροσίου μέγαν ἀκέραιον Salmon (σολομὸν) καὶ βουρβῶνας μαρινάτους ἐνώπιον τοῦ ἀμφιτρύωνος.

Ὁ σολομὸς βεβαίως ἐζύγισε τοὐλάχιστον πέντε ὀκάδας.

Ὁ κ. Πάτροκλος ἐπροτίμησε τὸν ῥοδόχρουν σολομόν, ὅστις συνωδεύετο διὰ χαβιαροσαλάτας τεφροχρόου καὶ ὡς τὸ πυκτόγαλον λεπτοκατεσκευασμένος.

Ὅταν ὁ διαμελισμὸς τοῦ ἡγεμόνος ἰχθύος τῶν βρεττανικῶν ὑδάτων ἔλαβε χώραν, οἱ ὑπηρέται αὐθορμήτως ἀπεκάλυψαν τὰς ἐπιλοίπους ὀψοδόχας. καὶ ὢ τοῦ θαύματος! τίνα τότε ἐπὶ τῆς τραπέζης δὲν διέδωσαν εὐωδίαν τὰ φαγητά; Αἱ μπάμιαι μὲ τὸ κρέας, αἱ μελιτζάναι μὲ τὸ κρέας, αἱ παραγεμισταὶ ντομάτες, τὰ παραγεμιστὰ κολοκύνθια μὲ τὸ ὠολέμονον, οἱ στρογγύλοι κλεφτέδες καὶ ὁ ἐπικούρειος μουσακᾶς.

Ὁ στωϊκὸς ἡμῶν φιλόσοφος ἀδύνατον νὰ κρύψωμεν, ὅτι ἔμεινεν ὡς ἀπολιθωμένος ἐκ τῆς χαρᾶς συγχρόνως καὶ τοῦ θαυμασμοῦ εἰς τὴν ὄψιν πάντων τούτων τῶν φαγητῶν. — Ὦ! πόσον, διενοεῖτο, τὰ γνήσια ταῦτα τέκνα τῆς φίλης πατρίδος διατηροῦσι τὰ πατρῷα! Νομίζει τις ὅτι ἐν Λονδίνῳ εὑρίσκει τὴν μικράν μας Ἑλλάδα. Πρὸ τοσούτων μηνῶν ταξειδεύων, δὲν ἐγεύθην φαγητῶν τῶν μερῶν μας. Ἀλλ' ὁποῖον πλοῦτον πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ κ. Ἀμβρόσιος, ὅπως προσκομίζῃ μπάμιες, μελιτζάνες καὶ τὰ ἄλλα προϊόντα τῆς Ἀνατολῆς ἐνταῦθα; Πρέπει νὰ εὐχαριστήσω καὶ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τοὺς κυρίους τῶν Ἀθηνῶν, διότι μοὶ ἔδωσαν τὰς πολυτίμους συστάσεις των ὅπως γνωρίσω τὸν ὑπέρακρον καὶ βαθύπλουτον τοῦτον πατριώτην.

Μὲ μικρὰν ἐπιμονὴν καὶ ὑπομονήν, μὲ ἐπιτηδειότητα καὶ εὐγενεῖς τρόπους, δὲν θέλω βραδύνει νὰ τὸν θέσω εἰς τὸ μυστικόν, δὲν θέλω βραδύνει νὰ ἐμπνεύσω τὰς ἀθανάτους ἰδέας τῆς ἐλευθερίας εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν δούλων ἀδελφῶν μας, ὥστε νὰ μᾶς παραχωρήσῃ τὰς ἑξήκοντα χιλιάδας λίρας, ὧν ἔχομεν ἀνάγκην ὅπως ποιήσωμεν ἔναρξιν τοῦ μεγάλου σκοποῦ ἡμῶν.

Ἤδη εἶχε διαχυθῆ ἡ εὐθυμία εἰς ὅλην τὴν τράπεζαν, ἡ δὲ εὐθυμία αὕτη ἔβαινεν εἰς μικρὸν θόρυβον καὶ ὀχλαγωγίαν ἐκ τῆς συγχρόνου ὁμιλίας ἁπάντων ἐπὶ πολλῶν τετριμμένων θεμάτων. Ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης ἐθεώρησε κατάλληλον τὴν εὐκαιρίαν ὅπως δράξηται τοῦ λόγου καὶ διὰ τῆς εὐγλωττίας του ἐφελκύσει τὴν προσοχὴν τῶν συνδαιτημόνων ἐπί τινος ἐθνικοῦ ζητήματος.

— Εἴσθε ἀναγνώστης τῆς Ἐλπίδος ἢ Ἀθηνᾶς; κυρία Ἀμβροσίου; ἠρώτησε τὴν γείτονά του.

— Καλὲ μὲ τὰ σωστά σας μιλᾶτε μίστερ Πάτροκλε πῶς θὰ διαβάζωμαι μέσα εἰς τὴ Λόντρα τέτοια χαρτιά... ἐδῶ στὴ Λόντρα ἡ ποιὸ χειρότερη γαζέτα ἐγγλέζικη εἶνε ἰμπεράτορας μπροστὰ στὴν Ἐλπὶς καὶ Ἀθηνᾶ· ὁ σινιὸρ Ἀμπρουτζάκης ἔγινε μιὰ φορὰ ἀμπονάτος καὶ δὲ θέλῃ νὰ ταὶς παραιτήσῃ γιὰ νὰ μὴ κακοφανῇ τοῦ κὺρ Λουκᾶ ποῦ μᾶς ταὶς σύστησε ἀπὸ τὴν Σῦρα... μὰ καθὼς ἔρχονται ἔτσι μένουνε... οὔτε οἱ γραμματικοί μας καταδέχονται νὰ ταὶς ἀνοίξουνε εἶπεν ἡ κυρία Ἀμβροσίου μεθ' ὕφους ἀπείρου ἐπιεικείας καὶ πατρωνείας.

— Δὲν νομίζετε, κυρία, ὅτι ἀμφότεραι ἔχουν ὕλην πολιτικὴν πρὸς ἀνάγνωσιν; Ἡ Ἐλπὶς μάλιστα ἐπελήφθη διαφόρων ἐθνικῶν ζητημάτων;... τὰ ὁποῖα οἱ ἐν Ἀθήναις δημοσιογράφοι....

— Ἀλλὸν ντὸν καὶ σεῖς μουσιοῦ Πατρόκλ, νὰ πιστεύετε πῶς στὴ Λόντρα μέσα θὰ προσμένουμε νὰ μάθουμε ἀπὸ τὴν Ἐσπεράντζα καὶ ἀπὸ ταὶς γρεκικὲς γαζέτες τὰ πολιτικὰ τῆς Ὁριάν· βρουτηδὸν ἔκραξεν ἐκ τοῦ ἄντικρυ μέρους ὁ μουσιοῦ Μανουὴλ Ἀμβροσίου.

— Ἡ ἐφημερὶς αὕτη...

— Μὲ τὰ σωστά σας μίστερ Σκοπελίδη, εἴδατε βαλοῦτα ἰντέζο στὴ Ἐσπεράντζα τοῦ σινιὸρ Λεβίδη; διέκοψεν ὁ κ. Πρήτη-Κόκκης μετὰ θρασυγλωττίας.

— Ἡ ἐφημερὶς αὕτη, σᾶς βεβαιῶ....

— Γιὰ νὰ νοιώσῃς μίστερ Πάτροκλε, τὰ γραψίματα τοῦ χαρτιοῦ τούτου, διέκοψεν αὐτὸν νῦν ὁ κ. Σαλαμουράκης, πρέπει πρῶτα νὰ τὰ διαβάσῃς.... μὰ ἀφοῦ κανένας δὲ τὰ διαβάζῃ καὶ οὔτε ἀνοίγῃ τὰ φύλλα πῶς μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τί ἔχουν μέσα.... δὲν τοῦ κάνει κανενὸς ἡ καρδιὰ 'μπροστὰ 'στὰ ἐγγλέζικα φύλλα νὰ πιάσῃ στὸ χέρι του τέτοια χαρτιὰ σπογγίζων δι' ἐρυθροῦ μανδηλίου τὴν ῥῖνα του προσέθηκε, διότι κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν λόγων του εἶχε γεμίσει αὐτὴν διὰ δύο δακτυλιῶν ταμβάκου. Μάλιστα, μίστερ Πάτροκλε, ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ πάπλωμα τοῦ πατριωτισμοῦ, ἐξηκολούθησεν ὁ αὐτός, ἅμα λιγάκι τὸ σηκώσῃς θὰ 'δῇς ἀσχημάδα... εἶνε αἶσχος! αἶσχος, ἐδῶ δὰ ποῦ τὰ λέμενε.... οἱ γαζέτες μας... ὅλο πάθη καὶ πῶς ὅλα ὅσα γράφουνε εἶνε γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.... Ποῦ τὸν μέλλει τὸν σινιὸρ Λεβίδη ἢ Ἀντωνιάδη, ἂν ἡ Ἑλλὰς ἔχῃ ἢ δὲν ἔχῃ Σύνταγμα, ἂν ἔχῃ ἢ δὲν ἔχῃ βολοντιέρους, ἂν ἔχῃ ἢ δὲν ἔχῃ διάδοχο, ὅτι τοὺς ἰντερεσάρει εἶναι νὰ μὴ πάψῃ ποτὲ ἡ ἀγαπημένη τους λῃστεία.... Ἀλλ' αὗται αἱ ἐφημερίδες....

— Γιὰ 'κεῖνα τὰ μέρη, ναίσκε, ποῦ οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουσιν ἄλλα χαρτιὰ νὰ διαβάζουνε, ἐγὼ σινιὸρ σᾶς λέγω ναίσκε, πῶς εἶνε πολὺ γιοῦζος (ὠφέλιμος). Ναίσκε σινιόρ, 'γὼ θὰ 'πῶ τοῦ στραβοῦ τὸ δίκηο· ναίσκε σινιόρ, ... Ἐλᾶστε δὰ καὶ σεῖς σινιὸρ Σαλαμουράκια.... δὲν ἔχουνε οἱ ἄνθρωποι τέτοιαις ἀταντσιόνες.... νὰ σερβίρουνε τὰ πάθη τους καὶ τὰ κόμματά τους καὶ νὰ προστατεύουν τὴ λῃστεία καὶ τοὺς 'μπαντίτους.

— Εἶμαι μὲ τὴν γνώμη σας σινιὸρ Ναίσκε· ἐμένα μ' ἀρέσει πολὺ ἡ Ἐλπίδα καὶ περνῶ τὴ βραδιά μου καλὰ διαβάζοντάς τηνε καὶ δὲ βρίσκω μέσα τέτοια πράγματα σὰν αὐτὰ ποῦ λέει ὁ σινιὸρ Σαλαμουράκιας.

Ταῦτα εἶπε κυρία μικρόν τι εὐτραφής, φυσιογνωμίας μεστῆς ἀγαθοσύνης πρὸς τὸν προσλαλήσαντα μεγαλέμπορον Ἕλληνα, ἕνα τῶν ἐντιμοτέρων καὶ εἰλικρινεστέρων τῆς Λονδινείου Κοινότητος, διαθέσεως ἠπίου, συντηρητικὸν ἄνδρα, καρδίας ἀγαθῆς, θρῆσκον, φιλοδίκαιον φιλαλήθη καὶ ἀεὶ μὲ ὄμμα χριστιανικὸν καὶ ἐθνικὸν θεωροῦντα πᾶν πρὸς ὄφελος τῆς πατρίδος συντεῖνον, τὸν ὁποῖον οἱ ἐν Λονδίνῳ ὁμογενεῖς ἐπεκάλουν Ναίσκε διὰ τὴν δαψιλῆ χρῆσιν ἣν ἐποίει τῆς λέξεως ταύτης.

— Ἡτοιμαζόμην κἀγώ, Κυρία μου, νὰ εἴπω ὅτι ἡ ἐφημερὶς αὕτη....

— Μίστερ, Πάτροκλε Σκοπελίδη, διέκοψε καὶ αὖθις ὁ Πρήτη-Κόκκης, ἂν πᾶτε στὸ Ἀντέλφι-Θίετερ (θέατρον τῶν Ἀδελφῶν) θὰ δῆτε 'κεῖ ποῦ παίζουνε μία τραγοκωμέδια ποῦ τὴ λένε Ζανέτα Πράϊντ.... Ἐκεῖ ἔχει τὸν πατέρα τῆς Ζανέτας ποῦφυγε ἀπὸ τὴν Ἰγγλιτέρα καὶ πῆγε 'στὴν Ὠστράλια.... Ἕνα ντελμπεντέρη τοῦ πρώτου ὀρδίνου, εἶνε ἀπαράλλακτος σὰν τὸν σινιὸρ Μπουμπουκόπουλον ποῦ μᾶς ἦρθε πέρυσι ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καί, μᾶς ἔλεγε πῶς εἶνε καὶ ἐντιτόρος μιᾶς γαζέτας δὲν τὴν θυμᾶμαι ποιά.... μᾶς χαράτζωσε κάμποσαις λίραις καὶ ἔφυγε .... μᾶς μιλοῦσε, καὶ βρώμαε ὅλο κρασί....

— Πῶς; ὁ κ. Μπουμπουκόπουλος ἦτο εἰς τοιαύτην ἀνάγκην ὥστε ἐζητήσατο τὴν συνδρομὴν ὑμῶν; ἠρώτησεν ὁ κ. Σκοπελίδης. Πλὴν καὶ ἡ ἐρώτησις αὕτη ἐσβέσθη εἰς τὰς ὑψηλὰς διαφωνίας τῶν παρακαθημένων, οἵτινες ἐρίζοντες περὶ τοῦ κ. Μπουμπουκοπούλου, διακοπτόμενα δὲ ὑπ' ἄλλων, ἐπήδησαν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τούτου εἰς τοῦ λόρδου Παλμερστῶνος τὴν πολιτικήν, εἰς τὰς τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς δημοκρατίας, εἰς διάφορα ἄλλα θέματα καὶ ἐπὶ τέλους μεταβαίνοντες εἰς τὰ τοῦ Λουδοβίκου Ναπολέοντος ἔληξαν εἰς γενικὴν καὶ σφοδροτάτην ἔριδα ὅτι ὁ Σίμνιτ τῆς ὁδοῦ Μπίσχοπ-Γκέϊτ εἶνε ὁ καλλίτερος ὑποδηματοποιὸς εἰς ὃν οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων π α π ο υ τ σ ό ν ο ν τ α ι.

Ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης ἐφαίνετο μικρόν τι δυσηρεστημένος, πρῶτον, διότι ἅπαξ δὲν ἐπέτρεψαν εἰς αὐτὸν νὰ ὁμιλήσῃ· δεύτερον, διότι ὑπῆρχε γενικὴ ἀδιακρισία, οὔτε τὸν ἠκροάζοντο, οὔτε ὁ εἷς ἠκροάζετο τὸν ἄλλον, οὔτε ὁ εἷς ἐπέτρεπεν εἰς τὸν ἕτερον νὰ τελειώσῃ ὅτι ἤθελε νὰ εἴπῃ, καὶ τρίτον τὸ κυριώτερον, διότι εἰς μίαν τόσον καλοανατεθραμμένην ὁμήγυριν τοῦ πεφωτισμένου Λονδίνου δὲν ὑπῆρξε τάξις, πνεῦμα συζητήσεως καὶ ἐθιμοταξία, ἀλλ' οὔτε ἰσχυρισμοὶ ἐπιχειρημάτων. ἀλλ' ἁπλῶς ἅλματα ἐκ θέματος εἰς θέμα καὶ δοκιμαὶ δρομικῶν ζητημάτων ὡς διὰ πελέκεως ἀποτόμως διακοπτομένων πρὸ τῆς ἀναπτύξεώς των, πρίν τις ἐννοήσῃ περὶ τίνος ἔμελλε νὰ ὁμιλήσῃ. Τὸ δὲ οἰκτρότερον πάντων, διερίζοντο ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ λαλεῖν καὶ διαχέειν τὴν εὐφυΐαν των, ἐπὶ ἀντικειμένου εἰς τὸ ὁποῖον ἀμφότεροι ἦσαν σύμφωνοι. Αἱ κυρίαι οὐδὲν ἐλάμβανον μέρος εἰς τοιαύτας συζητήσεις· ἀλλὰ καὶ αὗται συγχρόνως συνδιελέγοντο ἐπὶ τῶν συρμῶν τῆς ἡμέρας, δυσκόλως ἡ μία ἀκροαζομένη τῶν ἄλλων. Ὁποῖον Ἑλληνικὸν Συναγώγιον εἶπε δὶς καθ' ἑαυτόν.

Ὁ κ. Σκοπελίδης ἀπέδιδε μέρος τῆς ζωηρᾶς ταύτης ἐξάψεως εἰς τὸν ὀλίγον οἶνον τὸν ὁποῖον ἔπιον, μᾶλλον ὅτι, ὀφείλομεν νὰ προσθέσωμεν, οὐδεὶς ἔπιε περισσότερον τῶν πέντε ἢ ἓξ ποτηρίων, ἐνῷ ἔτρωγον κατὰ κόρον. Ὁ ἥρως ἡμῶν ὠφελήθη μόνον τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀνταλλάξῃ πολλὰ βλέμματα μετὰ τῆς χαριεστάτης Ἐλάϊζας, ἥτις ἐφαίνετο ὅτι ἐζήτει νὰ τὸν ῥοφήσῃ μὲ τοὺς ὀφθαλμούς της, ἐνδελεχῶς μειδιῶσα πρὸς αὐτόν, ὡς νὰ ἀπεδοκίμαζε τὴν τοιαύτην ὀχλαγωγίαν. Ἰδέα ἀκαριαίως διῆλθεν ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου του· αὕτη εἶνε, διενοήθη, ἡ ἰδία περικαλλεστάτη Φαίδριον ἡ θεραπαινὶς τοῦ Ἐπικούρου. Ἂν κατακτήσω αὐτήν, δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι ἐκέρδησα τὴν κλεῖδα τοῦ κυρίου ἢ τῆς κυρίας Ἀμβροσίου. Εἰς Ἀθήνας μία θαλαμηπόλος δύναται ν' ἀγορεύσῃ εἰς καταλλήλους ὥρας πρὸς τὴν κυρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, ν' ἀνοίξῃ τὰς θύρας τῆς ἐμπιστοσύνης της καὶ τότε ἡ κυρία ἐκείνας τοῦ κυρίου.... Πόσαι δημόσιαι θέσεις οὕτω δὲν ἀπεκτήθησαν; Ἂν βάλω εἰς τὸ χέρι τὴν ὡραίαν καὶ σφόδρα καλὴν ταύτην παρθένον, δι' αὐτῆς δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι θὰ βάλω εἰς τὸ χέρι τάχιον ἢ βράδιον καὶ τὰς ἑξήκοντα χιλιάδας λίρας τοῦ κ. Ἀμβροσίου, καὶ τότε....

Οἱ ὑπηρέται τὴν στιγμὴν ἐκείνην διέκοψαν τοὺς τοιούτους διαλογισμούς, ἀφαιρέσαντες ἐκ τῆς τραπέζης τὰ διάφορα ἐδέσματα τὰ καλούμενα ἀ ν τ ρ έ.

— Δόξα σοι ὁ Θεός, τώρα θὰ ἔχωμεν τὰ ὀπωρικὰ καὶ τὰ γλυκύσματα, διενοήθη, καὶ θὰ ἐγερθῶμεν ὅπως προσεγγίσω τὸν κ. Ἀμβρόσιον, ὅστις ἐν εὐθυμίᾳ θ' ἀκροασθῇ τὸ θέμα τῆς μεγάλης μου ἀποστολῆς.

Φεῦ! ἠπατήθη. Οἱ ὑπηρέται ἔθεσαν ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων τῆς τραπέζης δύο γίγαντας ἐπιμήκεις παροψίδας, κεκαλυμμένας διὰ πελωρίων ἀργυρῶν θολωτῶν σκεπασμάτων τοῦ αὐτοῦ συρμοῦ, κάτωθεν ἑκάστου τῶν ὁποίων ἠδύνατο νὰ κρυβῇ παῖς πενταετής.

— Τί ἄρα σημαίνει τοῦτο, διενοήθη ὁρῶν δύο ἑτέρας τῆς ἰδίας κατασκευῆς ἀλλὰ μικροτέρων διαστάσεων τιθεμένας ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς τραπέζης, καὶ τέσσαρας ἄλλας τῆς φαγεντιανῆς κεκαλυμμένας παροψίδας, κατὰ γραμμὴν στολισάσας τὸ μῆκος τῆς τραπέζης, ἆρά γε εἶνε ἓν δεύτερον γεῦμα, ἢ κατὰ τὸ σπαρτιατικὸν ἔθιμον θὰ καθεσθῶσιν οἱ ὑπηρέται ὅπως ἡμεῖς τοὺς ὑπερετήσωμεν.

Μετὰ ζωντανῆς ἀνυπομονησίας παρηκολούθει τὸ νεῦμα τῆς κυρίας Ἀμβροσίου, ὅταν δὲ αὕτη ἐποίησε γνωστόν τι σημεῖον, ὁ Τζέϊμς ἐξ ἑνὸς καὶ ἡ Ἐλάϊζα ἐξ ἑτέρου ἀφῄρεσαν τὰ καλύμματα ἐνώπιον τοῦ μὲν κ. Ἀμβροσίου εὑρέθη τὸ ἐθνικὸν τῶν Ἄγγλων ῥόζμπιφ, κολοσσαῖον τεμάχιον τοὐλάχιστον πέντε ὀκάδων, μὲ τὸ κίτρινον κροκοειδὲς λῖπος του, ἀπέναντι δὲ τῆς κυρίας δύο ὀπταὶ ὄρνεις τοῦ γένους τῆς Οὐαλλίας, τῆς τερπνοτέρας ὀσμῆς. Τὸ παράδειγμα τῶν δύο θαλαμηπόλων συγχρόνως ἠκολούθησαν οἱ ἕτεροι ὑπηρέται, καὶ τότε ἐνώπιον τοῦ κυρίου Μανουὴλ εὑρέθησαν δύο εὐγενεῖς βοογλῶσσαι τῆς Δέβονσχερ καὶ ἐνώπιον τοῦ Πρήτη-Κόκκη λιπαρότατον χοιρομέριον τῆς Ὑόρκσχερ. Εἰς τὰς τέσσαρας τῆς Φαγεντιανῆς παροψίδας ἦσαν τὰ καλούμενα legumes δηλαδὴ τὸ κωνωπίδιον, τὰ ἑβρασμένα καὶ ὀπτὰ γεώμηλα καὶ τὰ σπανάκια μὲ ὠά.

— Ῥόσμπιφ ἢ πουλί; ἠρώτησεν ἡ κυρία.

— Κυρία μου, δὲν ἔμεινε πλέον τόπος . . . Ὀλίγον βόα ἑψημένον ἂν ἀγαπᾶτε . . ., Ὦ ἡ τράπεζα αὕτη εἶνε ἓν ἀληθὲς Σικελικὸν συμπόσιον.

(ἀκολουθεῖ)

10

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Πῶς ὁ Λατῖνος ἱεροκήρυξ Μπονιφάτσιος διερμηνεύει τὴν προφητείαν τοῦ προφήτου Ἰωνᾶ περὶ τῆς Νινευὶ διὰ τὴν τοῦ Πανιωνίου ἐμφάνισιν εἰς Σῦρον καὶ διὰ πόσου χρυσοῦ ἠγόρασεν ὁ Πανιώνιος τὰς φραγκικὰς ψήφους.

(Συνέχεια)

Μετέβημεν εἰς τὰ δύο ἕτερα ὁρκωτήρια τοῦ Παπᾶ Πολυκάρπου καὶ τοῦ Ἀββᾶ Μπονιφατσίου, παρακολουθοῦντες τὸν καπετὰν Μίκο καὶ τὸν σινιὸρ Μπατίστα. Εἰς ἐκεῖνο τοῦ Μπονιφατσίου εὕρομεν ἐντὸς καὶ τὸν Φιλόστρατον. Τὸ θέαμα τοῦ ὁρκωτηρίου εἰς τὸ πρῶτον ἦτο παραπλήσιον ἐκείνου τοῦ Παπᾶ-Δωροθέου.

Ἡ ἀγυρτεία καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ Ἀββᾶ-Μπονιφατσίου εἶνε ἀξία περιγραφῆς.

Δὲν προφθάνω μόνος, κράζει ὁ Διάβολος, ἅμα εἰσήλθομεν ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ Λατίνου ἱερέως, διὸ εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ προσκαλέσω εἰς βοήθειάν μου τινὰ τῶν τερατομόρφων πνευμάτων. Γνωστοποιῶ τοῦτο ὑμῖν ἐγκαίρως, ὅπως μὴ τρομάξητε, εἶπεν ὁ Ἀχριμάν.

Εὑρισκόμεθα ἐντὸς τῆς πρὸς τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροσύρου οἰκίας τοῦ Σ... Ἐν αὐτῇ ὁ Ἀββᾶς-Μπονιφάτσιος ὥρκιζε τοὺς Ἀκροσυρίους. Ἐνεφανίσθη λοιπὸν ἐνώπιον ἡμῶν πρῶτον ὡραιοτάτη κόρη, τῆς ὁποίας τὸ στῆθος καὶ οἱ πόδες ἦσαν λεαίνης. Εἶχε καὶ οὐρὰν καὶ δύο πτέρυγας ὄρνιθος. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, εἶχε τὴν μορφὴν τῆς ἀνθρωπομόρφου Σφιγγός, θυγατρὸς τῆς ἐνώπιον ἡμῶν Μιξοπαρθένου Ἐχίδνης. Ἀλλ' ὁ Διάβολος δὲν ἠρκέσθη εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ τέρατος τούτου· συγχρόνως προσεκάλεσε καὶ τρία ἕτερα τελώνια, περιβεβλημένα καπνοῦ καὶ νεφῶν. Ταῦτα παρουσιάσθησαν ἐνώπιον ἡμῶν διαφανῶς καὶ βραδέως κινούμενα ἐντὸς τῆς ἀτμοσφαίρας των. Τὰ τρία ταῦτα τελώνια προσήγγισαν ἠρέμα τὰ νῶτα, καὶ ἰδοὺ μία παράδοξος μεταμόρφωσις συνεχωνεύθησαν εἰς ἓν σῶμα, σχηματίσαντες τὸν τρικέφαλον Κέρβερον, τὸ ἕτερον τέκνον τῆς Μιξοπαρθένου Ἐχίδνης ἐκ τοῦ ἐρωμένου της Τυφῶνος. Αἱ τρίχες τοῦ σώματος τοῦ Κερβέρου ἦσαν ὄφεις, ἡ κέρκος του δράκων. Ἀμφιβολία δὲν ὑπῆρχε, ἦτο ἐνώπιον ἡμῶν τὸ ἴδιον τέρας τοῦ Ἅδου, τὸ ὁποῖον εἶχον πάντοτε δεδεμένον ἐκεῖ διὰ χιλίων ἁλύσεων ἐντὸς ἄντρου, κατασπαράσσον τοὺς βουλομένους νὰ εἰσέλθωσιν ἢ ἐξέλθωσι.

— Τοῦ Πάδρε Μπονιφάτσιου ἡ προφητεία, καὶ τοῦ αἰσχροῦ Φιλοστράτου ἡ διαγωγὴ εἶνε τοιαύτη, ὥστε ἀναγκάζομαι νὰ φέρω τὴν ἰδίαν Σφίγγα πρὸς διερμηνείαν καὶ ἐπικουρίαν μου... Θεωρήσατε καλῶς αὐτὸν τὸν Ἀββᾶ-Μπονιφάτσιον, προσέθηκεν ὁ Διάβολος. Εἶνε κοσμικός, καθολικὸς τὴν θρησκείαν, τεσσαρακοντούτης τὴν ἡλικίαν, εὐτραφής, ὑψηλός, ψαρός, Σμυρναῖος τὴν πατρίδα. Κάτοικος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τρίπρατος εἰς παντὸς εἴδους ἀνομίαν. Διερχόμενος ἐκ Σύρου ὅπως μεταβῇ εἰς Ἀθήνας, ὁ Πανιώνιος, μεθ' οὗ εἶχεν πολυειδεῖς προηγουμένας στενὰς σχέσεις ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ ἐνδυθῇ τοῦ Ἀββᾶ ἐκκλησιαστικὸν ῥάσον, τὸν βοηθήσῃ δὲ εἰς τὴν ψηφολογικὴν αὐτοῦ συλλογὴν τῆς Καθολικῆς Ἀκροσύρου. Τούτου ἕνεκα ἔφερα τὸν ἴδιον Κέρβερον ἐγγὺς αὐτοῦ. Διότι, εἶνε τόσον παμπόνηρος ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὥστε μέχρι τοῦδε πάντοτε ἐξέφυγεν, ἐξαπατήσας συγχρόνως ἐμὲ καὶ τὰ ἀγαθὰ πνεύματα, τὰ ὁποῖα, ἐκλαμβάνοντα αὐτόν, διὰ τὴν μεγάλην ὑποκρισίαν του, ἁμαρτωλὸν μεταμελούμενον, ἔδραμον πάντοτε νὰ προστατεύσουν τὴν ψυχήν του.

Τὴν στιγμὴν ὅπου ὁ Διάβολος ἐτελείωσεν αὐτοὺς τοὺς λόγους, ὁ ψευδοαββᾶς ἤρχισε μετὰ βροντώδους φωνῆς τὴν ἑπομένην τραγελαφικὴν διδαχήν. Τὸ ἀκροατήριόν του συνεκροτεῖτο ἐκ πολλῶν καλοενδεδυμένων ἀνδρῶν, πλείστων δὲ ῥακενδυτῶν καὶ μαζαγρετῶν, ἄκρως ἀνυπομόνων νὰ δώσωσι καὶ δέκα, ἂν εἶχον ψήφους, πρὸς τὸν Πανιώνιον εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν ἑβδομήκοντα ἢ ἑκατὸν φράγκων του. Ὑπελόγιζαν ἕκαστος, ὅτι διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου ἠδύνατο ν' ἀγοράσῃ εἰς τὴν Ἄνω Σῦρον ἓν ζεῦ-χοίρων καὶ σχηματίσῃ ἓν καλὸν κεφάλαιον. Ὑπελόγιζεν, ὅτι διὰ τῶν ἐτησίων δελφάκων των, χοιρομερίων καὶ λουκανίκων των, ἐξησφάλιζε τὸ μέλλον τῆς πενομένης οἰκογενείας του.

— Domine miserare urbi et Orbi! Μὰ τὸ σὰν Τζοβάνη ἰν Λάτρανο τὴ μεγάλη κατεντράλε ποῦ κτίστηκε στὴ σάντα Ρώμα, ἀπάνω στὸ ἐρείπωμα τοῦ ἀγκίου Κωνσταντίνου. Ἦρτε τώρα ντὸ ἀπάνω στὸ νησὶ ἕνα πρίντσηπο ἀπὸ μία πολὺ ἀντίκα ῥάτσα τῆς Γκρέτσιας, ποῦ τὸ ἀναφέρει καὶ ὁ προφέτος Τζόνας στὴ προφέτσα του, ντετρουτσιόνες τσὴ Νινεμπή!... Ἔ, ντούγκουε, μίο φίλοι, ὁ προφέτος Τζόνας εἶπε 'κεῖ ποῦ κάθονταν ἀπὸ κάτω ἀπ' τὴ μεγάλη κολοκυτιά, ἔξω ἀπ' τὴ Νινεμπή, τί νομίζετε πῶς εἶπε; Ταβγκῆ ἀπ' τὴ Μπιώτια ἕνα πρίντζηπα τῆς βασιλικιᾶς φαμέλιας τοῦ Ἀθάμα, ποῦ βασίλευε κοντὰ στὴ Κωπαΐδα, καὶ τὸ πρίντζηπα τοῦτο τἄρχεται ἀπὸ τρίτα λίνια ἀπὸ τὸ Φρίξο καὶ τὴν Ἕλενα καὶ τὴν νόνα των Νεφέλα, τὴ ῥεσπεκτάμπιλε μάδρε σύλωνε τῶν κενταύρωνε. Ταβγῆ γράφει ἡ προφέτια, ἕνα πρίντζηπο ποῦ τὸ λένε Πᾶν-ὄνος καὶ τὰ ἔρτῃ στὸ βασίλειο τῆς Γκρέτσιας κοντὰ τρία χιλιάντες χρόνια ὕστερα, ντηλαντὴ τώρα. Βεραμέντε, σὲ τούτη δανὰ τὴν Γκρέτσια, ποῦ εἶνε σὰν σκάλα φράγκα, καὶ ὅποιος τέλει ἔρχεται καὶ κάνει πολὺ μεγκάλα πράγματα. Σπίριτο σάντο! Σὰν ποιαὶς λογκαριάζετε, λέγει ἡ προφετσία, πῶς εἶνε τὰ δύο μιράκουλα ποῦ τὸ πρίντσηπο τὰ κάνῃ; Τὸ πρῶτο 'ναι νὰ ξηράνῃ τὴ λίμνη τοῦ γκρὰν πάππου του τὰ πριντζηπάτο, χωρὶς καπετάλια, μὲ μόνο τῶν Συριανῶν ταῖς ἀτσιῶνες. Καὶ τὸ ντεύτερο μιράκολο εἶνε νὰ κάνῃ μίαν ἀρμάτα ἀπὸ μεγκάλα βαπόρια, πολὺ μεγάλη ἀπ' ἐκείνη τῆς Σπάνιας ποῦρθε νὰ κυριεύσῃ τὴν Ἀγγλετέρραν. Spirito malizioso! Μπορεῖ ποτὲ τὸ ἴντζο ντιάβολο νὰ χαλάσῃ τὰ ντύο αὐτὰ μιράκολα;....;

— Τί μὲ ὀνομάζεις; Νὰ ἴδωμεν ἂν θὰ τὰ χαλάσω ἢ δὲν θὰ τὰ χαλάσω. Ἡ ψυχή σου ὅμως, capomorto, ἀπόψη δὲν μοῦ διαφεύγει.

Κτυπῶν διὰ τῆς παλάμης τὴν πλευράν του, ἔκραξε θυμοειδῶς ὁ Διάβολος. Τὰ ἐχίδνια αὐτοῦ συνταρασσόμενα ἐπίμιξ καὶ κραιπνῶς, ἐξέφραζον τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ πονηροῦ πνεύματος κατὰ τοῦ Λατίνου ἱεροκήρυκος.

Ὁ πάδρε Μπονιφάτσος ἐν τούτοις, μακρὰν τοῦ νὰ γνωρίζῃ ὅτι ὁ Σατανᾶς ἵσταται ἐγγύς του, ὑψώνων τοὺς ὀφθαλμούς του ὑποκριτικῶς εἰς τὴν ὀροφὴν διά τινα δευτερόλεπτα ἐν σιγῇ ὡς ἐν ἐκστάσει, ἐπανέλαβε τὸν λόγον.

— Ποτέντσα! Ποτέντσια! . . . . Μιζερικόρντια!, Γκράτζια ποτέντζια! Ντῶσε τὴν μπενεντιζιόνε σου σὲ τούτους τοὺς ποβερέτους καὶ φαμελίτες κριστιανοί σου, νὰ μποῦν στὸ παράντεισο μέσα, γιατὶ τὰ ντίνῃ ὁ καθένας τὸ ἄσπρο ψῆφο του στὸ βερτουόζο πρίτζηπο Πανόνο. Βεραμέντε, μιὰ φορὰ τὸ πρίντζηπο μέσα στὸ Παρλαμέντο, ἀγαπητοί μου φρατέλλοι, καὶ τὰ ξηράνῃ ὄχι μόνο τὴ λίμνη τοῦ πάπου του, μὰ καὶ ὅλη τὴν Γκρέτσια. Ἄβε Μαρία, βοήτα τὴν Γκρέτσια νὰ ἀπολάψῃ τέτοιο ἕνα βουλητὴ στὸ Παρλαμέντο της μέσα, καὶ πλούσιο μινίστρο . . . . Τώρα, ἀγκαπητοί μου φρατέλλοι, ντώσετε τὸ νόρκο, πῶς ὅλοι σας τὰ ρίχνετε μπιάγκα ψῆφα στὸ κουτί, καὶ τὰ σᾶς ντίνω τὸ ἀποδειχτικό, γιὰ νὰ πέρνῃ τὸ καθένα τρία εἰκοσιπεντάρικα συχνάτσαις.

— Con riverenza parlando, ρεβερεντίσσιμο δὸν Μπονιφάτσιο, πρέπει νὰ ταῖς κάμετε τέσσαρες τῆς εἰκοσιπεντάρικες στὰ παλλικάρια ἐδῶ, γιὰ νὰ ρίξουνε καὶ μονοκοῦκι μαῦρο ψῆφο σὲ ἐκεῖνο τὸ ξένο ἄνθρωπο, ὅπου ἦλθε νὰ γίνῃ ντεπουτάτο τοῦ νησιοῦ μας, τὸ ντιάβολο τῆς Τουρκίας, ξέρει ποιὸ λέω,

— Μὲ τὸ ραγιόνε σου, σινιὸρ Μπατίστα . . . . Σιγκοῦρο, τὸ φοῦρμπο ἐκεῖνο, εἶπεν ὁ δὸν Μπονιφάτσιος. Ἔχω χωριστὰ ἕνα ἄλλο εἰκοσιπεντάρικο συχνάτσα γιὰ τὸ μαυροκοῦκι τοῦ στρανιέρο, γιὰ κεῖνο τὸ κανάγια τὸ φορεστιέρο. Σιγκουραμέντο, σινιὸρ Μπατίστα . . . Ντιάβασε τὸ τζουρνάλι τοῦτο, ποῦ τὸ πρίνζηπο μοῦδωσε νὰ σᾶς μοιράζω σὰν ἀντίντωρω, γιὰ νὰ ντῆτε τὴν διογκραφία του γκραμμένη ἀπὸ 'να πολὺ σοφὸ καὶ τίμιο ἄντρωπο, τὸ ντοῦκα Κορέσιο, ποῦ εἶναι ἐκεῖ μέσα στὸ ἀλμανάκο τοῦ Γκότα, ποῦ τὸ ξέρει ρεσπετιβαμέντε καλλίτερα ἀπ' ὅλους σας. Ντιαβάστε, ντιαβάστε, φρατέλλοι.

Σὺν τοῖς λόγοις, ὁ ψευδοαββᾶς Μπονιφάτσιος, ὡς ἔμπειρος χειροπλόκος, ἐξήγαγεν ἐκ τῶν ὑποκάτωθι τοῦ ποδήρους καὶ κομβοφόρου μανδύου του πολλὰς ἑκατοστύας ἀντίτυπα μικρᾶς ἐφημερίδος, διεμοίρασε αὐτὰ διὰ τῶν κομματαρχῶν πρὸς τοὺς ὠνητοὺς ψηφοφόρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἡ πάλη μεταξὺ τῶν πονηρῶν καὶ ἀγαθῶν πνευμάτων. Νίκη τοῦ Διαβόλου.

— Γνωρίζεις τί εἶνε τὰ φύλλα αὐτά, κύριε συγγραφεῦ; Στραφεὶς μὲ ἐρωτᾷ ὁ Διάβολος.

— Ὄχι, ἀπεκρίθην μετά τινος ἀπορίας.

— Εἶνε εἷς ἀνάλατος καὶ ἀνούσιος λίβελλος κατὰ σοῦ, πλήρης συκοφαντιῶν καὶ ἀνυπάρκτων πραγμάτων, τὰ ὁποῖα εἰς πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπάλληλός σου, πληρωθεὶς ἀπὸ τὸν περίφημον πρίντζηπα ἔγραψε.

Τοὺς λόγους τούτους εἰπὼν ὁ Διάβολος, ἔτι δὲ καί τινας λέξεις ἀσαφεῖς ὑπὸ τοὺς ὀδόντας του, ἐποίησε νεῦμα ἐκφραστικώτατον πρὸς τὴν Σφίγγα καὶ τὸν Κέρβερον, ὡς νὰ διέταττεν αὐτούς.

Ὁ ὅρκος ἐδόθη. Αἱ διαταγαὶ πρὸς τὸν Κεντρικὸν ταμίαν ἐνεχειρίσθησαν. Πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς συναθροίσεως, ὁ δὸν Μπονιφάτσιος γονατίσας, ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ κόλπου του μεγάλον χρυσοῦν σταυρόν, καὶ ἤρξατο νὰ ἀσπάζηται αὐτὸν μετὰ θερμῶν χειλέων ψιθυρίζων μετὰ κατανύξεως ἀσαφεῖς λόγους. Αἴφνης οἱ ὀφθαλμοί του κατεπληρώθησαν δακρύων. Ποιῶν νεῦμα πρὸς τὸν Φιλόστρατον νὰ τὸν προσεγγίσῃ, ἐφαίνετο ὅλως τρέμων. Ὅ,τι ἠκροάσθημεν ἦσαν οἱ ἑπόμενοι λόγοι λατινιστί.

— Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται».

Ἔπειτα ἐξηκολούθησε δι' ἀναμίκτων φράσεων εἰς ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας.

— Μιζερικόρντια! Ἔλεος! Pardonate mi dio O dio buono! Ἀγαθὲ Θεέ! Bisogna essere ben malvagio, scelerato per fare m' azione tanto indegna (Πρέπει νὰ εἶνε τις ἀθλιέστατος ὅπως κάμῃ τοιαύτην ἄτιμον πρᾶξιν) infelice, sventurato ... ἔξω, ἔξω ἀπ' ἐδῶ, spirito infertnale!

— Τί ἔξω! ἔξω ἀπ' ἐδῶ! ... Κέρβερε! Ἐμπρός! Ἐμπρός!

Μετ' αὐστηρᾶς ὑψηλῆς φωνῆς ἔκραξεν ὁ Ἀχριμάν, ὁρμῶν καὶ θέτων τὴν μίαν παλάμην ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ δὸν Μπονιφάτσιου, ἐξαπλόνων δὲ τὸν ἕτερον βραχίονα, ἐμπόδιζε τὸν γέροντα Φιλόστρατον νὰ πλησιάσῃ.

Ὁ Κέρβερος τότε, προσεγγίσας, περιετύλισσε τὴν δρακόντειον οὐράν του περὶξ τῆς μεγάλης γαστέρος τοῦ Ἱεροκήρυκος, ὑψωθεὶς δὲ ἄνωθι τοῦ ἐδάφους, προέτεινεν ὡς δι' ἐλαστικοῦ τοὺς τρεῖς τραχήλους του, δύο μέτρα ἕκαστον, κατὰ συνέπειαν, καὶ τὰς τρεῖς κεφαλάς του.

Ἤνοιξε τρία χαίνοντα στόματα ἐξ ὧν ἔρριπτε σινδόνας φλογῶν. Ἐφ' ἑκάστης σινδόνης διεκρίνομεν, διὰ σπινθηρακιζόντων ψηφίων γεγραμμένας λέξεις Κ λ ο π ή, Ἀ τ ι μ ί α, Ἀ δ ι κ ί α, Π λ α σ τ ο γ ρ α φ ί α, Δ ι α φ θ ο ρ ά, ἐ θ ν ι κ ὴ π ρ ο δ ο σ ί α, Κ α τ α σ τ ρ ο φ ὴ τ ῆ ς π α τ ρ ί δ ο ς, Κ ί β δ η λ ο ι χ α ρ α κ τ ῆ ρ ε ς, Π λ ο υ τ ο κ ρ α τ ί α, Ὀ φ ι π λ ο υ τ ο κ ρ α τ ί α, Τ ο κ ο γ λ υ φ ί α, Ἀ ν ά β α σ ι ς τ ῆ ς ἀ μ α θ ε ί α ς ἐ π ὶ τ ῆ ς ἐ ξ ο υ σ ί α ς, Γ ε ν ι κ ὴ Ἐ π α ν ά σ τ α σ ι ς, Ζ ή τ ω ἡ Β α σ ι λ ε ί α τ ο ῦ Ἀ χ ρ ι μ ά ν! Ζ ή τ ω ἡ Β α σ ι λ ε ί α τ ο ῦ Ἀ χ ρ ι μ ά ν!

Ἡ Σφίγξ τότε προέβη, καὶ ὀρθουμένη εἰς τοὺς δύο ὀπισθίους λεοντίους πόδας της, ἔλαβεν εἰς τοὺς δύο ἐμπροσθίους τὸν Φιλόστρατον ὡς νεογλαγὲς βρέφος καὶ ἀνατινάζουσα αὐτὸν ὑψηλὰ εἰς τὸν ἀέρα ὡς ἐφετνίδα (τόπι), καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου του φυσῶσα αὐτόν, καγχάζουσα σατανικῶς ἔλεγε.

— Μὴ αἰνίγματα, λαθρέμπορέ μου, μὴ αἰνίγματα ναυταπάτα, μὴ αἰνίγματα, προδότα, μὴ αἰνίγματα δυνάστα καὶ διαφθορεῦ τῆς Ἑρμουπόλεως, ἀρκεῖ Σατανόπουλο, τώρα πλέον εἶσαι ἰδικός μας· ἐγὼ εἶμαι ἡ μήτηρ τῶν αἰνιγμάτων· ἐνώπιον ἐμοῦ τὰ αἰνίγματά σου ἀξίαν δὲν ἔχουσι.

Πρᾶγμα τεράστιον! Φαινόμενον μοναδικόν! Ἑκάστη τῶν κεφαλῶν τοῦ Κερβέρου, καθὼς καὶ ἐκεῖναι τῆς Σφιγγὸς καὶ τῆς Μιξοπαρθένου, ἐλάμβανον θηριομιγεῖς ἀνθρωπίνους φυσιογνωμίας ἀνδρῶν γνωστῶν τῆς Ἑλλάδος. Αὐτίκα δὲ ἐσβέννυντο, ἠφανίζοντο καὶ πάλιν ἐπανήρχοντο, ὅμοιοι πρὸς εἴδωλα κατοπτρισμοῦ διερχόμενα μετὰ ταχύτητος ἐνώπιον μεγάλων ἐνόπτρων.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο διήρκεσεν ὀλίγα λεπτά, ὅταν ὁ Διάβολος, μετὰ φωνῆς αἱματοχαροῦς, ἐξάγων πρῶτον ὀρυγμὸν βαθύν, ἔκραξεν.

— Νίκη! νίκη! νίκη!

Συγχρόνως εἴδομεν τὸν δὸν Μπονιφάτσιον, ὡς ἐκ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας προσβληθέντα, νὰ λιποθυμήσῃ. Κλονιζόμενος καὶ φέρων τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον ἐφώναζε:

— Ὄχ! τί ἔπαθα! Δὲν εἶμαι καλά! . . . . Μοῦ φαίνεται πῶς κάτι τὰ πάθω . . . . Ὄξω! . . . . Ὄξω ἀπὸ ντὼ ντεμόνιο! . . . . Μπάστα! . . . . μπάστα! Γκλυτῶσατέ με ἀπὸ τοῦτο τὸ ντεσπινάτο ντεμόνιο!.... Μιζερικόρντο . . . Ἄντζελο Γάβριέλο! . . . Ἄντζελο Ραφαέλο!

— Ἀπέλθετε! Δὲν σᾶς ἔχω πλέον ἀνάγκην, διέταξεν ὁ Διάβολος πρὸς τὴν Σφίγγα καὶ τὸν Κέρβερον. Πάντες οἱ ἐνταῦθα εἶνε πλέον τώρα ἰδικοί μας. Ἀπέλθετε. Μεταβῆτε εἰς τὴν Λέσχην καὶ λάβετε τὸ φυσικὸν ὑμῶν σχῆμα, καὶ παραλάβετε μεθ' ὑμῶν πολλὰ τελώνια, πνεύματα καὶ δαίμονας, καὶ περιμένετέ μας ἐκεῖ.... Θὰ σᾶς χρειασθῶ διὰ τοὺς Βραχμᾶνας τῆς νήσου.

(ἀκολουθεῖ)

ΥΓΙΕΙΝΑ

—

ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ Η ΜΕΘΗ;

Ἐπειδὴ τὰ οἰνοπωλεῖα καὶ ἡ οἰνοποσία ἀνεπιτηρήτως βαίνουσι γιγαντιαίοις βήμασι πρὸς τὸ χεῖρον, μεταφέρομεν ἐνταῦθα ἐν μεταφράσει τὴν εἰς τὸν ἀγγλικὸν τύπον ἀπάντησιν τοῦ δόκτορος Ἔδσον, ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἂν ἡ μέθη θεραπεύεται.

Τοὺς σπουδάζοντας τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, οὐδὲν ἀντικείμενον ἀπησχόλησε πιθανῶς περισσότερον τοῦ τῆς ἀκρασίας. Ἐπὶ αἰῶνας κατὰ τοῦ κακοῦ τούτου διάφορα συγγράμματα διεδόθησαν καὶ ποικίλλαι θεραπεῖαι προὐτάθησαν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ κόσμου. Ἀληθῶς δέ, αἱ νοθεύσεις τῶν διαφόρων πνευματωδῶν ποτῶν ἐπηύξησαν τὰς καταστρεπτικὰς συνεπείας των καὶ κατὰ πολλοὺς τρόπους συνετέλεσαν εἰς τὸ ὀλέθριον τῆς ἐπιρροῆς των. Πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος, ἂν ὁ χρόνιος ἀλκοολισμὸς δύναται ἐπιτυχῶς νὰ θεραπευθῇ, δέον πρότερον νὰ ἐρευνήσωμεν ἀκριβῶς τὰ αἴτια, ἅτινα ἄγουσιν ἄνδρας καὶ γυναῖκας νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὴν οἰνοποσίαν.

Καὶ δὴ κατ' ἀρχὰς θὰ ἐξετάσωμεν τὴν κληρονομικὴν ἐπιρροὴν τοῦ κακοῦ, καθ' ὅσον αὕτη εἶνε ὑψίστης σπουδαιότητος Ἡ ἀπὸ πατέρα εἰς υἱὸν μετάδοσις τῆς ἀκρασίας ἐμνημονεύθη ὑφ' ὅλων σχεδὸν τῶν ἀρχαίων εἰδικῶν συγγραφέων, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν καθόσον ἐγὼ τοὐλάχιστον γνωρίζω, ἀναγνωρίζει τὴν σπουδαιότητα τοῦ μέρους τούτου τοῦ ζητήματος. Ἀνέγραψαν ταύτην ἁπλῶς ὡς περίεργον γεγονὸς καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διακρίνωσιν, ὅτι αὕτη προσεδιώριζε τὴν διαφορὰν μεταξὺ ἐγκλήματος καὶ ἀσθενείας. Ὁ Μάγνος Χὼς ἦν ὁ πρῶτος συγγραφεὺς ὅστις ἀνεγνώρισε τὸν ἀλκοολισμὸν ὡς ἀσθενικὴν κατάστασιν, ὁ Μόρελ δέ, συνεχίζων τὴν θεωρίαν τοῦ πρώτου, ἀπέδειξε τὸ ἐκφυλιστικὸν ἀποτέλεσμα τῆς οἰνοποσίας ἐπὶ τῆς γενεᾶς τῶν οἰνοποτῶν. Ἠδυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν πλείστους ὅσους συγγραφεῖς, ὧν αἱ παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀνάγονται εἰς παλαιοτάτους χρόνους καὶ ἀποδεικνύουσιν ἄνευ ἀμφιβολίας ὅτι ἡ ἀκρασία μεταδίδοται εἰς πολλὰς ἀλληλοδιαδόχως γενεάς.

Ἔξοχος παρατηρητής, ὁ Γώλ, περιγράφει δυστύχημα ρωσσικῆς οἰκογενείας ἧς ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς ἀπέθανον προώρως ἐξ ἀλκοολικῶν καταχρήσεων, ἐνῷ τὸ μόνον μέλος τῆς τρίτης γενεᾶς ἐξεδήλωσεν ἐν ἡλικίᾳ πέντε ἐτῶν ὑπέρμετρον πάθον εἰς τὰ πνευματώδη ποτά. Ἕτερος παρατηρητὴς βεβαιοῖ ὅτι ἐγνώρισεν οἰκογένειαν ἧς τὰ θήλεα μέλη μετέδωσαν τὸ ἐλάττωμα ἀπὸ μητρὸς εἰς θυγατέρα ἐπὶ πολλὰς γενεάς. Ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς ποιεῖται μνείαν οἰκογενείας καταγομένης ἐξ ἀκράτου μητρὸς καὶ ἀποτελουμένης εἰς τὸ διάστημα τριῶν γενεῶν ἐξ εἴκοσι ἑπτὰ προσώπων, δώδεκα τῶν ὁποίων ἐπεδίδοντο εἰς ὑπερβολικὴν χρῆσιν ἀλκοολικῶν σικερῶν, ἐνῷ τρία ἐκ τούτων μετεχειρίζοντο τὸ ὄπιον συχνότατα. Ὁ Γάλλος Γρενιέ, ὅστις εἰδικῶς ἐσπούδασεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ἡμῶν, ἀπέδειξεν ὅτι κοῦφα ἄτομα εἶνε λίαν προδιατεθειμένα εἰς τὴν κατάχρησιν τῆς πόσεως, ἐπηρεαζόμενα δὲ καὶ ὑπὸ τῆς κληρονομικῆς ἐπιδράσεως, καθίστανται ἀλκοολικὰ κατὰ τὴν ἰδίαν ὡς καὶ οἱ γεννήτορες αὐτῶν σειρὰν ἀναπτύξεως.

Ἐσχάτως μάλιστα ἡ Ἰατρο-ψυχολογικὴ ἑταιρία τῆς Γαλλίας ὑπεσχέθη βραβεῖον εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἤθελε συντάξει τὴν καλλιτέραν διατριβὴν «Ἐπὶ τῆς κληρονομικῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀλκοολισμοῦ». Ὁ κ. Παῦλος Σολλιέ, ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τῶν Νοσοκομείων τῶν Παρισίων ἐκρίθη ἄξιος τούτου. Ἐν τῇ διατριβῇ του ὁ Σολλιὲ κατατάσσει τοὺς μεθύσους ὡς ἑξῆς: 1) εἰς διψομανεῖς (μεθύσους κληρονομικοὺς μὴ ὄντας πάντοτε ἐν καταστάσει μέθης)· 2) εἰς μεθύσους κατ' ἕξιν (μὴ κληρονομικούς, οἵτινες εἰσὶ πάντοτε μεθυσμένοι)· 3) εἰς κληρονομικοὺς μεθύσους, οἵτινες εἶνε πάντοτε μεθυσμένοι. Ἀποδείκνυσι δὲ ὅτι εἰς τοὺς κληρονομικοὺς μεθύσους τὸ ἀλκὸλ εἶνε μᾶλλον καταστρεπτικὸν παρὰ εἰς τοὺς ἐκ συσυνηθείας τοιούτους, πρὸς τοῦτο δὲ ὑποδεικνύει μέγαν ἀριθμὸν στατιστικῶν σταχυολογηθεισῶν ἐκ τῆς φιλολογίας καὶ ἐκ μακρᾶς πείρας.

Ἀλλὰ καὶ θεωρητικῶς ἔχει δίκαιον· καθόσον οἱ ἀπόγονοι τῶν μεθύσων κληρονομοῦσιν ἀσθενῆ ρευματικὴν κρᾶσιν, εἰς τοὺς τοιούτους δὲ ἡ ἀλκοολικὴ κρᾶσις εἶνε εἰδικῶς βλαβερά. Ὁ μέθυσος, οὐ μόνον γεννᾷ τέκνα κληρονομοῦντα τὴν ὄρεξίν του ἀλλὰ ταῦτα εἰσὶν ἐπίσης καχεκτικὰ σωματικῶς καὶ διανοητικῶς. Ὁ Τραίην, ἕτερος πεφημισμένος ἀλκοολόγος, συνοψίζει ἀκριβέστατα σπουδαίαν του διατριβὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, διὰ τῶν ἑπομένων: «Ἂν ὑπάρχουσι δύο ὅροι οὓς δικαιούμεθα νὰ διατυπώσωμεν, οἱ ὅροι οὗτοι εἶνε οἱ ἀκόλουθοι: 1) Ἡ ἐγκεφαλικὴ διατάραξις—τὸ κύριον ἀποτέλεσμα τῶν καταχρήσεων εἰς τὰ πνευματώδη ποτά,—ἔχει τὴν ἀρχὴν αὐτῆς συχνότατα εἰς τὴν κληρονομικότητα· ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὑπερβολικοὶ πόται εἶνε ἐκπεφυλισμένοι. 2) Ὁ ἀλκοολισμὸς εἶνε ἓν τῶν ἰσχυροτέρων αἰτίων τῆς διανοητικῆς παρακμῆς· δηλονότι οἱ υἱοὶ τῶν πασχόντων ἐκ χρονίου ἀλκοολισμοῦ, εἶνε ἐκπεφυλισμένοι. Αἱ μεταξὺ ἀλκοολισμοῦ καὶ διανοητικῆς παρακμῆς σχέσεις περιλαμβάνονται ἐντὸς τοῦ φοβερῶς φαύλου τούτου κύκλου. ὅστις χαράσσεται καὶ ἐπικυροῦται ὑπὸ ἀναριθμήτων καὶ εὐγλωττοτάτων ἰατρικῶν παρατηρήσεων.

Ἄλλαι ἐπήρρειαι προδιαθέτουσαι εἰς οἰνοποσίαν εἶνε ὑψίστης σπουδαιότητος καὶ περιλαμβάνουσι σοβαρὰ κοινωνιολογικὰ ζητήματα. Ἡ ἐκτεταμένη αὐτῶν συζήτησις οὐ τοῦ παρόντος χώρου· θέλω μόνον διὰ βραχέων ἀπαριθμήσει τὰ στενότερον πρὸς τὸ ἡμέτερον θέμα συνδεόμενα. Ταῦτα προκύπτουσιν ἐκ κακῶν διανοητικῶν καὶ κοινωνικῶν ὅρων, οἷον ἀμάθεια καὶ ἐλαττώματα, χαλαροὶ περὶ πνευματωδῶν ποτῶν νόμοι, ἀδιαφορία κοινῆς γνώμης, ἐλαττωματικὴ ἢ λίαν ἐπιεικὴς ἀνατροφή, στέρησις ὀρθοφροσύνης κ.λ.π.

Μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν ὅρων, οἵτινες προδιαθέτουσιν εἰς τὸν ἀλκοολισμόν, κυριώτεροι εἶνε ὁ τῆς ἐνασχολήσεως. Αὕτη δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο ὡρισμένας κατηγορίας: 1) ἐνασχόλησις ἥτις διηνεκῶς φέρει εἰς πειρασμὸν πρὸς πόσιν, καὶ 2) ἐνασχόλησις τοσοῦτον φλογερὰ ἢ μονότονος, ὥστε ἐπιφέρει ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην διεγερτικῶν. Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ἀνήκουσιν οἱ πωλοῦντες τὰ πνευματώδη ποτὰ καὶ ἄλλοι στενῶς συνδεδεμένοι πρὸς τὴν οἰνοποσίαν· εἰς τὴν δευτέραν δὲ ὅσοι ἐκτίθενται εἰς τοῦ καιροῦ τὰς δριμύτητας, οἷον ἁμαξηλάται κλπ., ἢ ὅσων τὰ ἐπαγγέλματα εἶνε μονότονα ὡς στρατιῶται, ναῦται, ὑπηρέται ὑποστατικῶν κλπ.

Ἡ ἔλλειψις ἐργασίας εἶνε τὸ ἰσχυρότερον αἴτιον προδιαθέσεως. Ὀδυνηρὰ ἢ ἐνοχλητικὴ ἀσθένεια συχνάκις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς συνηθείας. Ἡ κατάχρησις τοῦ καπνοῦ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς προδιαθέτουσα αἰτία, ὅπως δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ πᾶσα ἐπίδρασις ἐνοχλοῦσα τὰς σωματικὰς ἢ διανοητικὰς λειτουργείας. Ἕξεις ἀναφυόμεναι ἐκ μυρίων καθημερινῶν περιστάσεων ἄγουσιν εἰς τὴν κατάχρησιν τῶν ποτῶν, σμικρὰν ἐν ἀρχῇ, ἀλλ' εἶτα βαίνουσαν ἐν γεωμετρικαῖς σχεδὸν διαστάσεσιν. Ἡ οἰκτρὰ νόθευσις τῶν πνευματωδῶν ποτῶν οὐ μόνον εἶνε προδιαθέτουσα καὶ ἐξεγερτικὴ αἰτία ἀλλὰ τὰ οὐσιώδη ἔλαια καὶ ἄλλα ἀνθυγιεινὰ μίγματα ἃ χρῶνται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος μετὰ τόσης δυνάμεως, ὥστε ἐξασθενίζουσι τὸ ἤδη ἀσθενὲς λογικὸν καὶ ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τὸν ἰατρὸν τὴν μικρὰν ἐλπίδα, ἣν ὑπὸ ἄλλους θεραπευτικοὺς ὅρους ἠδύνατο νὰ ἔχῃ περὶ τοῦ ἀσθενοῦς του.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ ΕΚΛΟΓΑΙ

—

Ἀποσπῶμεν ἐκ τῆς «Σημαίας»:

«Αἱ δημοτικαὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλίᾳ ἐκλογαὶ ἐπεραιώθησαν τὴν 20 Ὀκτωβρίου ε. ε. μέχρι δὲ τοῦ μεσονυκτίου ἐγνώσθησαν τὰ ἀποτελέσματα 140 κοινοτήτων ἐκ τούτων εἰς 45 οὐδεμία ἐγένετο διαπάλη, καί τοι σχετικῶς εἰς δωδεκάδα ἐξ αὐτῶν τῶν 45 ἐπῆλθον πολιτικαὶ τινες μεταβολαί. Ὡς πρὸς τὰς ἄλλας δὲ κοινότητας ὁ ἀγὼν ἐγένετο χωρὶς νὰ ἀποβλέψωσιν εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν ὑποψηφίων. Τοῦτο κυρίως συνέβη ἐν Brighton, New-castle-on-Tyne, Darligton Middlesbrough, καὶ ἐν Grimsby. Ἐν Manchester, καί τοι ἐγένετο εἰς 10 τμήματα μέγας ἀγὼν ἐπεψηφίσθησαν καὶ πάλιν πάντα τὰ παραιτηθέντα αὐτῆς μέλη. Εἰς ἐκείνας δὲ τὰς κοινότητας εἰς τὰς ὁποίας ἐξελέγησαν νέα ἄτομα, οἱ μὲν Φιλελεύθεροι ἐκέρδισαν 69 ἕδρας, οἱ Συντηρητικοὶ δὲ 51, οἱ δὲ Ἑνωτικοὶ Ἐλεύθεροι 6, ὧν εἷς ἀνεξάρτητος.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Ῥώμης εἰς τὸν Ἡμερήσιον Τηλέγραφον εἰς Λονδῖνον. Ἐπεσκέφθην τὸν Μαρκήσιον Δὲ Ρουδίνη, ὅπως πληροφορηθῶ περὶ τῆς μελετωμένης ἐπισκέψεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος. Ὁ πρωθυπουργος μὲ διεβεβαίωσεν ὅτι οὐδεμία εἰσέτι ἀπόφασις ἐλήφθη, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Α. Μεγαλειότητος εἰς Λονδῖνον καὶ ὅτι οὐδὲν ἀπολύτως δικαιολογεῖ τὴν δημοσιευθεῖσαν εἴδησιν ὅτι το ταξείδιον ἀπεφασίσθη ἤδη. Ἐάν, εἶπεν ὁ πρωθυπουργος, ὁ λόρδος Σαλυσβουρῆ ἦτο πρὸς τοῦτο διατεθειμένος καὶ ἐὰν ἡ ἐπίσκεψις ἤθελεν ἐνισχύσει τὴν θέσιν τῆς Ἰταλίας, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ Α. Μεγαλειότης ἤθελε λάβει τὴν μεγιστην εὐχαρίστησιν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀγγλίαν.

Ἡ διαθήκη τοῦ Σαίξπηρ φυλάσσεται ἐν Λονδίνῳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σόμερσετ, πᾶς δὲ ὁ βουλόμενος νὰ ἴδῃ αὐτὴν πληρώνει ἓν σελήνιον ὡς δικαίωμα εἰσόδου. Ὁ ἐπισκέπτης ὁδηγεῖται εἰς δωμάτιον ἀμυδρῶς πεφωτισμένον, ἐνῷ τὸ πολύτιμον τοῦτο λείψανον φυλάσσεται ἀσφαλῶς ἐντὸς ὑελίνης θήκης.

* * *

Ὁ καρπὸς τῆς φηγοῦ ἐνομίζετο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ὡς ἀνθρωπίνη τροφή. Ἐν τούτοις, ἐκέκτητο, ὡς γνωστόν, ναρκωτικὴν δύναμιν, οἱ ἰατροὶ δὲ τοῦ μεσαίωνος κατεδίκαζον αὐτὸν ὡς δυνάμενον νὰ ἐπιφέρῃ πυρετόν, πλευρίτιδα καὶ ὑδροφοβίαν.

* * *

Τὸ τηλέφωνον νῦν παρίσταται ἔχον καὶ ἑτέραν ἰδιότητα, προμαντεύει δηλ. τὸν καιρὸν καὶ διὰ μικρᾶς διευθετήσεως τῶν συρμάτων προλέγει κατὰ 12 τοὐλάχιστον ὥρας ἐπικειμένην θύελλαν. Ἡ προειδοποίησις δὲ αὕτη συνίσταται εἰς εἰδικούς τινας ἤχους ἀκουομένους εἰς τὸ τύμπανον τοῦ δέκτου, καὶ οἱ ἦχοι οὗτοι γίνονται εὐκρινέστεροι προσεγγιζούσης ὁλονὲν τῆς θυέλλης.

Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὁ παλαιὸς ταμίας μεγάλου τραπεζιτικοῦ οἴκου τοῦ Ῥότσχιλδ εἰς τὸ Βερολῖνον ὑπῆγεν εἰς τὸν Ῥότσχιλδ καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι μετὰ τριάκοντα ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐξοικονόμησεν διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας φράγκων καὶ ὅτι ἐπεθύμει νὰ ἐργασθῇ μόνος του. Ὁ Ῥότσχιλδ ἐλυπήθη διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ταμίου του, τῷ ηὐχήθη ὅμως καλὰ κέρδη. Ὁ ταμίας ἤρχισε τὰς ἐργασίας του καὶ εἰς ὀλίγον διάστημα χρόνου ἔχασεν ὅλα του τὰ χρήματα. Ἀναγνωρίσας τὸ γεγονὸς ὅτι ἐνῷ ἦτο καλὸς ὑπηρέτης ἔγεινε πτωχὸς κύριος, ὑπῆγεν εἰς τὸν Ῥότσχιλδ, τοῦ εἶπε τὴν ἱστορίαν του καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τὸν δεχθῇ ἐκ νέου. Ὁ τραπεζίτης τῷ ἔδωσε τὴν παλαιάν του θέσιν, καὶ προπληρώσας εἰς αὐτὸν ἑνὸς ἔτους μισθοὺς τὸν συνεβούλευε νὰ τὰ διαθέσῃ εἰς ἀσφαλὲς μέρος. Ὁ Ταμίας τὸν ὑπήκουσε.

Μετά τινα χρόνον ὁ τραπεζίτης ὡδήγησε τοὺς μεσίτας του, πῶς νὰ ἐνεργήσωσιν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, ἵνα ὑψώσωσι τὰς τιμὰς χρεωγράφων τινῶν εἰς ἓν σημεῖον κέρδους, συνεβούλευσε δὲ τὸν ταμίαν του νὰ κερδοσκοπήσῃ. Ὁ ταμίας ἠκολούθησε τὴν νουθεσίαν καὶ ἐκέρδισε πολλὰ περισσότερα ἀπὸ ὅσα εἶχε χάσει. Ὅταν δὲ ἡ τιμὴ κατεβιβάσθη εἰς τὸ πρότερον σημεῖόν της, ὁ ταμίας ἀπώλεσεν ὅσα ἐκέρδισε, διότι δὲν εἶχεν ἐξασφαλίσει το κέρδος του πωλῶν ἐγκαίρως. Ὁ Ῥότσχιλδ τότε ἐπλήρωσε διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας φράγκων, τὰς ὁποίας ὁ παλαιός του ὑπάλληλος ἐγνώριζε, ὅτι δὲν ἐδικαιοῦτο, ἀλλ' ἦτο ὑπερήφανος νὰ τὰς δεχθῇ ὡς δῶρον μᾶλλον ἢ ὡς καρπὸν τοῦ κερδοσκοπικοῦ νοός του, ὅστις παρεκίνησε αὐτὸν πρότερον νὰ ἐκαταλείψῃ τὸν οἶκον των κ. κ. Ῥότσχιλ.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπωλεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρετρίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

Τυπογραφεῖον καὶ Γραφεῖα ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθμὸς 8.